

உ

ஸ்ரீகுருப்போதமம்.

விவேகசிந்தாமனியில்

வேதாந்தபரிச்சேதம்.

இஃது,

காஞ்சிபுரம்,

குப்பாசாஸ்திரியாருடைய

பேருதவியால்,

இயற்றமிழாசிரியராகிய

திருத்தணிகை

விசாகப் பெருமா வளையவர்கள்

முன்னிலையில்

தில்லையம்பூர்ச்

சந்திரசேகரகவிராஜ

பண்டிதராற்

பரிசோதித்த பிரதிக்கணங்க

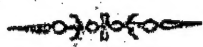

புரஸபாக்கம்

ஏழுமலைப்பிள்ளையவர்களது

விவேகவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பவ - ௭௭.

பொருளடக்க அகராதி.

பொருள்.	பக்கம்.
அஞ்ஞானிகளுக்கு விரோதத்திரயம்.	சுய
அஞ்ஞானிக்கும், ஞானிக்கும் பேதம்.	சுசு
அஷ்டகுரு.	யசு
அஷ்டபிரமாணம்.	யௌ
அஷ்டாசசபுராணம்.	எ
அதிகாரத்திரயம்.	யரு
அதிகாரபஞ்சகம்.	யரு
அத்தியாசசதுஷ்டயம்.	நஉ
அதுபந்தசதுஷ்டயம்.	யசு
அந்வயபஞ்சலக்ஷணம்.	யசு
அபாவசதுஷ்டயம்.	உக
அவதித்திரயம்.	சஉ
அவைதிகசாஸ்திரம்.	அ
ஆச்சிரமம்.	எ
ஆதிமார்க்கீகசாஸ்திரம்.	ய
ஆத்தியாத்மீகசாஸ்திரம்.	ய
ஆத்மசொரூப லட்சணபஞ்சகம்.	யசு
ஆத்மத்திரயம்.	உக
ஆனந்தாஷ்டகம்.	உய
இதியாசம்.	அ
நச்சராமரூபவிவகாரம்.	உஉ
நச்சரன்பஞ்சகிருத்தியம்.	உந
நச்சரன்தேககிருஷ்டாந்தம்.	உஉ
நச்சரன்பிரபுத்துவசாமர்த்தியகுணம்.	உந
நச்சரன்முக்கியகுணம்.	உந
உபதேசக்கிரமம்.	யௌ
உபநிஷத்து.	ச
உபபுராணம்.	எ
உபவேதம்.	ச
உபாதித்திரயம்.	நக
உபாயத்திரயம்.	யசு

பொருள்.	பக்கம்.
சுற்றிதத்துவாயம்.	யசு
குணத்திரயகிருஷ்டம்.	உௌ
கூடஸ்தன்பரியாயநாமம்.	உசு
கோசபஞ்சகம்.	நக
சட்சமாதி.	சுசு
சதுர்விதகுருகேசைவ.	யரு
சதுர்வேதம்.	ந
சத்தவிதவிநசதாற்பரியம்.	சுய
சத்துத்திரயம்.	உய
சமயிகள் கொண்ட கோட்பாடு.	ய
சமுசாரகற்பணை.	உஉ
சர்க்காதிபஞ்சலக்ஷணம்.	எ
க்ஷத்திரியதர்மம்.	ரு
சாஸ்திரவரலாறு.	க
சாதனசதுஷ்டயம்.	யசு
சாதிவருணம்.	ரு
சாக்திகபஞ்சராத்நிரம்.	சு
சிஷ்யன்விதிவதுவசந்தவ்யம்.	யசு
சித்துசதுஷ்டயம்.	உய
ஸ்ரீகுருவினாபதேசம்.	யௌ
ஜீவசப்தாவஸ்தை.	நரு
ஜீவநாமரூபவிவகாரம்.	உக
ஜீவன்முத்தனுக்குச் சார்.	சௌ
குணசதுஷ்டயம்.	சௌ
ஜீவமுத்தருடைய சாபா.	சுசு
னுக்கிரகசாமர்த்தியம்.	சௌ
ஜீவன்முத்தர் பஞ்சபிர.	சௌ
யோசனம்.	சௌ
ஜீவன்முத்தர் விதித்திரச.	சுசு
ரித்திரம்.	சுசு
கருதியுத்தவாக்கியம்.	நக
குத்திரதர்மம்.	எ
செகத்கர்த்தா.	உ
செகத்காரணம்.	உ
ஸ்மிருதி.	ரு

பொருளடக்க அகராதி.

பொருள்.

பக்கம்.

பொருள்.

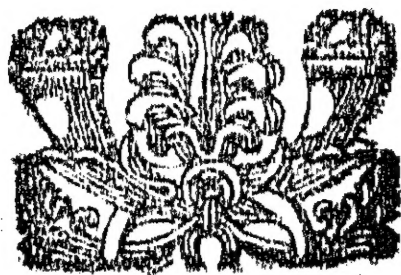
பக்கம்.

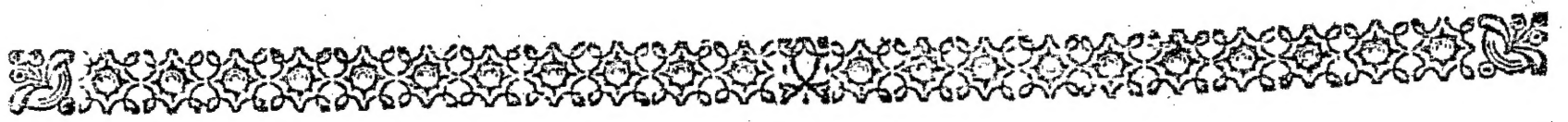
ஞானதசச்சின்னம் நிக்கு	ச அ
ரானுக்கிரகம்.	
ஞானபலசதுஷ்டயம். ...	ச ச
ஞானபூமிசப்தகம். ...	ச ந
திரிபிடி. ௨௯
திர்க்குவிவேகம், ...	ய ௨
திர்சியவிவேகம். ...	௨௫
நாநாமதசாஸ்திரம். ...	ந
நாநாமதஸ்ருடைய ஆதி	நக
மநிருபணம்.	
நாநாமதஸ்ருடைய மோ	ய ௨
க்ஷலக்ஷணம்.	
நிதித்தியாசனயோகபஞ்சகம். சக	
பஞ்சாவஸ்தை. ...	ந ௨
பரிச்சேதத்திரயம். ...	௨௯
பிரகிருதிகாரியோதயத்திரயம் ௨௯	
பிரதிபந்தத்திரயம். ...	ச ௨
பிரபஞ்சத்துவயம். ...	ந ௯
பிராமணதர்மம். ...	௫
பிராரத்தகர்ம சமஸ்கார	ச அ
சதுஷ்டயம்.	
பிராரத்தத்திரயம். ...	ச ௯
பிரமத்தின்பரியாயநாமம், ...	௨௪
மகாவாக்கியம். ...	ந ௭
மங்களசரணை. ...	௯
மங்களாசரணத்திரயம். ...	ய ௪
மன்னசகாயத்திரயம், ...	ச ௯

மர்யாகாரியோதசதுஷ்டயம். ந ௫	
மாயாகுணத்துவயம். ...	௨௯
மாயாதர்மத்துவம். ...	௨௯
மாயாநாமபஞ்சகம். ...	௨௯
மாயாநிர்வாச்சியநவப்பிர	} ௨௫
காரம்.	
மாயாலக்ஷணபஞ்சகம், ...	௨௫
மாயாவிர்த்தித்திரயம் ...	௨௯
மீமாங்கிசசரஸ்திரம். ...	ய ௫
முத்திசம்சயவாக்கியம். ...	ந ௯
முத்திவிக்கினத்திரயம். ...	ந ௯
புகதர்மம். ...	௫
ரூபத்துவயம்.	௨௪
லௌகிகசாஸ்திரம். ...	௯
விஷயத்திரயம். ...	ந ௫
விதேககைவல்லிய மடை	} ௫௯
புங்கிரமம்,	
வித்தியாத்துவயம். ...	ச ௫
வியாக்கியானபஞ்சலக்ஷணம். ய ௪	
விவகாரபதம். ...	௭
வேதவாக்கியத்திரயம். ...	ந ௭
வேதவாதசதுஷ்டயம், ...	ந
வேதாங்கம். ...	ந
வேதாந்தசாஸ்திரம். ...	ய ௫
வேதோபாங்கம். ...	௪
வைசியதர்மம். ...	௯
வைதிகசாஸ்திரம். ...	௯

பொருளடக்க அகராதி

முற்றிற்று.

உ

சுபமஸ்து.

ஸ்ரீகுருப்யோநமஃ.

வேதாந்த விவேகசிந்தாமணி.

பிரகரணோற்பத்தி.

ஸ்ரீமதநேக லோகயதார்த்தமான வேதாகமபுராணசாஸ்திரங்களி
ன் அர்த்தத்தைச்சமஸ்தரும் அபிவியக்தமாகக் காணும்படி காட்டுகை
யால், விவேகசிந்தாமணியென்றிதற்கு நாமதேயம், நீ யிதனைக்கிருவை
புடனேகேட்பாயாகவென்று ஆசாரியர் சிஷ்யனுக்கு அனுக்கிரகிக்கும்
படி.

மங்களாசரணே.

ஸ்ரீமதநேகபுவனபவனாரம்ப மூலஸ்தம்பருப சம்புலிங்கமாதிராகா
ரதேசிகோத்தம பரியந்தமான குருபரம்பனையை, மனோவாக்குக் காய
ங்களால் நமஸ்காரம் பண்ணுகிறேன், மற்றுமுண்டான நமஸ்காரலக்ஷ
ண மங்களாசரணத்தால் நிர்விக்கினமாக இந்தப்பிரகரணம்முற்றுப்பெ
றக்கடவது. இதில் சிஷ்யபிரசிஷ்யப் பிரவாகப் பிரவர்த்தனைகளைக்கேட்
குமவர்களுக்குச் சித்தசுத்தி மலத்திரய சுத்தியாகுமென்று நிச்சயிக்க
ப்படும்.

சாஸ்திரங்களின் வரலாறு.

அநாதிரிர்மல சித்துருபனாகையால், சர்வோத்திருஷ்ணசி சர்வஞ்ஞத்
துவாதிகுணசகிதனான ஈச்சுரனாற்சொல்லப்பட்ட பரமப் பிரமாணமா
ன ஆகமவேத சம்பந்தத்தின் உபயமேமூலமாக ஸ்மிருதி புராண இதி
காசபுராதன யுக்தானுசாரத்தால், அனுபவிகளா மென்னத்தக்கதாக சு
வகபோலகற்பிதமில்லாமல், சாராற்சாரமான சத்தியார்த்தங்களைச்சங்
கிரகித்து, முன்னுள்ளரத்தினுதிகளை யொப்பமிட்டுத்தரமறிந்து சரமா
கக்கோவைசெய்ததனால், நவீனகர்ண பரணமென்று சொல்லுமாபோ
ல, முழுட்சுசனங்கள் இந்தச்சகத்தில்ஸ்திதிகளில்எந்தப்பிரகாரமோ
வென்று தேடி ஆயர்சப்பட்டாமல், அபிவியக்தமாய் இதனால் மகாலீலந
வினோதங்களையறிந்து, கிருதார்த்தமாக வேண்டிமென்று நிசகுணயோ

கி கன்னடத்திற் சொன்ன வசனரசனைகளை யான் தமிழிற் சொல்லுகிறேன். அதெப்படியெனின்.

செகத்காரணம்.

பிரதமத்திற்-சட்சுராதி பாகியேந்திரிய கோசரமாய்க்காணுஞ் சகத்துக்கு வெவ்வேறுபுத்திகுண அவயவாகாரமாகையால், கடம்போலக் காரியமாய்க் குலாலனைப்போல நிமித்தியகாரணான ஈச்சரனால் சக்கரதண்டம்போலப் புண்ணியா புண்ணியமான சககாரிகாரணத்தால், மிருத்திகைபோலப் பிந்துமாயையான சுத்தாசுத்த மாயாவுபாதான காரணத்தாற் கமனாகமன சகதுக்காதி யநேகவிவகாரபேதங்களோடு பின்னரான ஆத்மாக்கள் போகமோக்ஷார்த்தமாய்ச் சனித்தனவென்றறிக.

செகத்கர்த்தா.

பிரகிருதி பரமானுகாலகர்மமாதிகளே சகத்கர்த்தாஈச்சரன் அல்ல வென்பையாகில், பிரகிருதி முதலானவெல்லாஞ் சடருபமாகையால், சைதந்நியாதிஷ்டானமில்லாமல் தாமே சகம் நிர்மிக்கமாட்டா தென்பது நிச்சயம். ஆனால் சேதனான சீவனே சகத்கர்த்த னென்றால் அவனுக்குக் கிஞ்சக்கித்து வாதிஷ்டானபரதந்திரத்துவ அநீச்சரத்துவாதி தோஷமுண்டாகையால், அவன் சகத்துக்குக்கர்த்தனாகமாட்டான். பரிசேஷிய நியாயத்தால் ஈச்சரனே கர்த்தனென்று நிச்சயிக்கப்பட்டும். சகத்துருபம் மகாகாரியமாகையால் ரதத்தைச் செய்வாரைப்போலவெ குகர்த்தத்துவமுண்டென்பையாகில், அது ரதாசாரியனென்னும் ஒருவன் சூத்திரத்தாலாவ தல்லது, மற்றவர்களாலல்ல. அவரவர்கள் அபிமானத்தால் தங்களுக்குத்தாங்களே ரகதித்துக்கொள்ளும் காரியமானால், அநேககர்த் தவ்வியத்தால் ஒருகாரியமு மாகாது. ஆகையால் சகத்துக்கு ஈச்சரனொருவனே கர்த்தனாக வேண்டும். அந்த வெருவனாகிய ஈச்சரனுக்கே எக்காலத்திலும், எத்தேசத்திலும் காரியோதயமுண்டாகையால், நித்தியத்துவமும், வியாபகத்துவமும், எக்காரியமும் அறிவதற்கும், செய்வதற்குஞ் சமர்த்தனாகையால், சர்வக்ருத்துவமும், சர்வசத்தித்துவமும். காலமானதுதான் அமிர்தமாய்ப் பல்லவகுசுமாதிகளை யுண்டாக்குமாபோலச், சகலகாரியோற் பாதகனாகையால் நிட்களத்துவமும், சர்வாத்நுமாக்க ளிதயத்திலும், அந்தரியாமியாகிப் புறம்பே சுருதி ஸ்மிருதிருபமான ஆக்கினையால், நியாமகனாகையால் சர்வபிரேரகத்துவமும், குலாலாதி கர்த்துருத்துவத்தால் அந்நியமான கடபடாதி

யை நியமிக்கிறதெப்படியோ அப்படி அந்நியசரீராதியைநியமிக்கையா
லும், விசுவமெல்லாம் விசுவேச்சுரனால் நியமமானதென்று சுருதியுண்
டாகையாலும், சர்வாத்நுமகத்துவமும், தனக்குப் பிதாகர்த்தரின்றி அ
த்துவிதிய னாகையால், சர்வசுதந்திரத்துவமும், ஆத்மாக்கள் செய்த கர்
மத்துக்கேதுவான சுகதுக்கங்கொடுக்கையால் ராகத்து வேஷரகிதத்து
வமும் தன்னால் சிருஷ்டியான வியோமாதிவிசுதிவிசுவத்தை வேறொரு
பிரகாரமாகச் சிருஷ்டிசெய்வதற்குப் பிரதிசமர்த்தரில்லாமையால் சர்
வேச்சுரத்துவமும், உண்டென்பது நிச்சயம்.

நாநாமதசாஸ்திரங்கள்.

அந்த ஈச்சுரனால் நிர்மிதமான சேதனாசேதன ரூபசகத்தில், போக
மோக்ஷார்த்தமாய், வெவ்வேறுகப்பிரவர்த்திச்சிருக்கிறநானாவாதிகளின்
அபிமதமான சாஸ்திரங்களியாவையெனின்.

சதுர்வேதம்.

மூதல்முக்கியபிரமாணம் - இருக்குவேதம் - எசுர்வேதம்-சாமவேத
ம் - அதர்வணவேதமென்னுமிவைகள், இவை சுவயம்புவென்றும், ஈ
ச்சுரனாற்சொல்லப் பட்டவைகளென்றுஞ்சொல்லப்படும். அவற்றுள்
இருக்குவேதம் - இருபத்தொருபேதம். எசுர்வேதம்- நூற்றொருபேத
ம். சாமவேதம்-சகஸ்திரபேதம். அதர்வணவேதம்-நவபேதமாம்.

வேதவாதசதுஷ்டயம்.

அந்தவேதம், எதைச்சொல்லுமென்றால், விதிவாதம், அர்த்தவாத
ம், மந்திரவாதம், நாமதேயமென் நான்குபேதத்தால் சமஸ்ததர்மங்களை
யுஞ் சொல்லும். அவற்றுள் இராசாவாக்கிணையைப்போல மனிதனை
நிஷேதகர்மஞ்செய்யாமல் திருப்பிச் சுகர்மஞ்செய்யவேண்டு மென்ப
தே விதிவாதம், பட்டுக்களைப்போல ஸ்துதிக்கிறதே அர்த்தவாதம். ஆ
சாரியனைப்போலச் செய்யத்தக்கவைகளைக் காட்டுகிறதே மந்திரவாதம்.
பிதாவைப்போல யாகாதிகளுக்குப் பெயரிடுகிறதே நாமதேயமாம்.

வேதாங்கம்.

அந்தவேதத்துக்கு-பாதம், அஸ்தம், முகம், கிராணம், நேத்திரம், சு
ரோத்திரமென்னும் அனுக்கிரமத்தில், சந்தசு, கற்பம், விடாசுரணம், தி

கைஷ, சோதிஷம், நிருத்தியமாகிய ஆறும் அங்கங்களாம். அவற்றுள், சந்தசு—மந்திரசுலோகாதிகளுக்கு அக்ஷர கணிதஞ்செய்யும் கற்பம்—ஆசுவலாயன, போதாயன, ஆபஸ்தம்பாதி சூத்திரங்களில் யக்கியப்பிரயோகாதிகளைக் கற்பிக்கும். வியாகரணம்—வைதீகசாஸ்திரார்த்தசித்தியைச் சமர்ப்பிக்கும். சிகைஷ—உதாத்த—அனுதாத்த, ஸ்வரித, பிரசயமென்னஞ்சதுர்விதஸ்வர கரண பூர்வகமான பதபாளிக்கிரம வேதாத்தியாயனாதிகளைச் சொல்லும். சோதிஷம்—லக்கின, திதிவார, நக்ஷத்திர, யோககரணாதிகளால், வைதீககர்மங்களுக்குக், காலந் தெளிவிக்கும், நிருத்தி-வைதிக சப்த நிர்வசனத்தை நியமிக்கும்.

வேதோபாங்கம்.

அந்தவேதத்துக்கு, ஸ்மிருதி, புராண, நியாய, மீமாங்கிசை என்னும் நான்கும் உபாங்கமாம். இவற்றினிலக்கணமேற் சொல்லுதும்.

உபவேதம்.

அந்தவேதத்துக்கு, ஆயுள்வேதம், அர்த்தவேதம், தனுர்வேதம், காந்தருவவேதமென உபவேதம் நான்குண்டு. அவற்றுள், ஆயுள்வேதம்—வியாதிரிதானம் வியாதிச்சின்னம், மந்திரௌஷதாதி சிகிச்சைகளால் ஆபுராரோக்கியாதிகளைக் காட்டும். அர்த்தவேதம், தக்ஷணை, ஆச்சியம், சருமுதலான உபகரணங்களால் தர்மாதி சதுஷ்டயத்துக்குச் சாதனமாம். தனுர்வேதம்—சத்துரு கூடியார்த்தமான மந்திராஸ்திரப்பிரயோகங்களைக் கற்பிக்கும். காந்தருவவேதம்—சாமவேதாதிகளின், ச-ரி-க-ம-ய-த-நி-என்னும் சத்தஸ்வர கீதப்பிரவந்தங்களை விவகரிக்கும்.

உபநிஷத்து.

அந்தவேதத்தில், சீருத்திரம், பிரகதாரண்ணியம், சவேதாசுவதரம், கைவல்லியம், காலாக்கினி, கடம், வல்லி, காத்தியாயனம், பிரமம், நாராயணம், அங்கிசம், பரமாங்கிசம், பாஸ்கரம், பிரமபிந்து. ஆருணி, அமிர்தபிந்து, சுரசபிந்து, பிரமசபாலம், தேஜோபிந்து, வாசசநேயம், போதாயநீயம், ஆசுவலாயநீயம், சாங்கியாயநீயம், வாசியாயநீயம், செளனகீயம், சிவசங்கற்பம், சிரவணம், பாக்கிரமம், புரோஷ்யம், முத்கலம், முண்டகம், மைத்திராயநீயம், என்னும் - ஈஉ - உபநிஷத்துக்களும் ஞானோங்கமான விபூதி ருத்திராக்ஷாதிகளையும், பிரமஞ்ஞானாதிகளையும் விவகரிக்கும்.

ஸ்மிருதி.

மனு, அத்திரி, ஒளரிதம், விஷ்ணு, யாஞ்ஞவற்கியம், உசனம், ஆங்
கோசம், யமம், ஆபஸ்தம்பம், சம்வர்த்தம், காத்தியாயனம், பிரகஸ்பதி,
பராசரம் வியாசம், சங்கலிதம், தக்ஷம், கௌதமம், சாதான்மம், வசிஷ்ட
டம், என அந்தந்தநாமதேயமுள்ளவர்களால் சொல்லப்பட்ட தர்மசா
ஸ்திரம் - டிகு.

யுகதர்மம்.

கிரோதாபுகத்தில் மதுஸ்மிரிதிதர்மமும், திரோதாபுகத்தில் கௌதம
ஸ்மிருதிதர்மமும், துவாபாபுகத்தில் சங்கலித ஸ்மிருதிதர்மமும், களி
புகத்தில் பராசரஸ்மிருதிதர்மமும் முக்கியமாம். இந்த ஸ்மிருதிகளில்,
சாதிவருணச்சிரமங்களும், தாயாதி விவகாரங்களும், அஷ்டாதச விவ
காரங்களுடைய பேதங்களும், மகாபாதகங்களுக்கு பிராயச்சித்தாதிவி
திகளும் சொல்லும்.

சாதிவருணங்கள்.

அவற்றுகம்மியம். அல்லது மஹராஷ்டிரம், கன்னடம், ஆந்திரம்
திரவிடம் எனச் சாதி-ச.—பிரம்ம, கூத்திரிய, வைசிய, சூத்திரரென
வர்ணம்-ச.

பிராமணதருமம்

இங்கநான்கில் கர்ப்பாதானம், புங்சவனம், சீமந்தம், உன்னயனம்,
சாதகர்மம், நாமகரணம், உபநிஷ்கிரமணம், அன்னப்பிராசனம், சென
ளம், உபநயனம், மகாநாமியம், மகாவிரதம், உபநிஷ்த்து, சோபனம்,
உத்துவகனம், மிருதியென்னும்சோடசகர்மங்களுடனே, யசன, யாச
ன, அத்தியயன, அத்தியாபன, தான, பிரதிக்கிரகமென்னுஞ் சட்கர்ம
மும், சிவபத்தியாதி சகலசற்குணங்களுடனேகூடினவன் பிராமணன்.

கூத்திரியதருமம்.

பிரசாபாலன, யசன, அத்தியயன, தூர்ச்சன, துஷ்டமிருகம், பக்ஷி,
சத்துருசங்காரம், அன்னதானம், வஸ்திரதானம், கன்னிகாதானம், பூ
தானம், கோதானம், உபயமுகிதானம், இரண்ணியதானம், மகிஷதா
னம், அகவதானம், சுவேதாசுவதானம், காலதானம், காளாமுகிதான
ம், மகாமேருதானம், கற்பகவிருகதானம், வித்தியாதானம், மகாதா

ஓந்தரார்த்தமாகிக் காலதேச பாத்திரபரீகைஷ விஷ்ணு பத்தியாதி கர்மயுத்தனானவன் க்ஷத்திரியன்.

வைசியதருமம்.

பிரதமஸ்தானாதி - ஈசு - ஸ்தானபரியந்த மானயக்கம் - தசம் - சதம் - சகஸ்திரம் - தசசகஸ்திரம் - லக்ஷம் - தசலக்ஷம் - கோடி - தசகோடி - சதகோடி - அற்புதம் - நிர்ப்புதம் - கர்வம் - மகாகர்வம் - பற்மம்-மகாபற்மம்-க்ஷோணி-மகாக்ஷோணி - சங்கம்-மகாசங்கம்- க்ஷிதி- மகாக்ஷிதி - க்ஷோபம்- மகாக்ஷோபம் - நிதி-மகாநிதி - சாகரம்- மகாசாகரம் - அரி - மகாஅரி - சங்கை- மகாசங்கை - பணி - மகாபணி- கிருது- மகாகிருது : இலக்கங்களும், யக்கம்—ஏகம், ரூபம், பூமியாதிசமிஞ்ஞை(க)துவே—துவவ்துவந்துவ துவிதம், துவய, விதிய, யுக்கும, யுகள, யுக, உபய, பாகு, பாசு, பக்ஷ, நயனாதி, சமிஞ்ஞை, (உ)திரி—திரய, திரிதிய, ஹ்ரநயன, அக்கினி, புராதிசமிஞ்ஞை, (ஈ) செளள—சதுர்த்தி, வேத, வர்ண, ஆச்சிரமாதிசமிஞ்ஞை, (ச) பஞ்ச—ஹ்ரவக்த்ர, கஷாய, விருத, இந்திரிய, விஷய, பாண, பாண்டவபூதாதிசமிஞ்ஞை, (ரு) ஷ்டி—பாவ, ராசாங்க, இருது, ரச, ஸ்கந்தமுக, வேதாங்க, வர்ணகர்ம, தரிசனாதிசமிஞ்ஞை: (க)சத்த—முனி,கிரி, தானாங்க, ராசாங்க, தூரக, தாது, சாபாங்க, ஸ்வர, சாகராதிசமிஞ்ஞை, (எ) அஷ்ட—வசு, திக்கு, கஜ, மத, விஶாரகாமாதிசமிஞ்ஞை, (அ) நவ—திரவியாந்திரு, நிதி, கிரக,ரத்நாதிசமிஞ்ஞை, (கூ) தச—பிந்து, சூன்னியநாஸ்தி, அவதார, ககஞ்சி, சமிஞ்ஞை(ஐ) இவைமூதலான சமிஞ்ஞையுமறிந்து, கிரமுகாதிவஸ்துக்கள் எண்ணியறிந்து, பத்தபாப்பபணத்தினிறைகழஞ்சு கழஞ்சு -ச - கூடினது, கரிஷம், கரிஷம்-ச-கூடினது பலம், பலம் - சய-கூடினது வீசை, வீசை - ரு - கூடினது துலாம், துலாம்-ரு டிஉ-கூடினது பாரம், பாரம் - டி - கூடினது அஸ்தமென்று கர்ப்பூராதிதுக்கி அறிந்து, ஒரு சிட்டி நிகுஞ்சம்-நிகுஞ்சம்-ச-கூடினது குடுவம், குடுவம்-ச-கூடினது பிரஸ்தம், பிரஸ்தம் - உ - கூடினது வாகம், வாகம் - உ - கூடினது ஆடகம், ஆடகம் - ச-கூடினது துரோணம், துரோணம் - ரு - கூடினது கரிஎன்னுந் தான்னியாதி யளந்தறிந்து சுவர்ணத்தின் மாற்று, பிரவாளத்தின் கழஞ்சு, மணியின் சவ்வு ரத்தினத்தின் சூத்திரபரீகைஷ, வச்சிரத்தின்மஞ்சாடி, பச்சையின் ரதியமுதலியவறிந்து, கிரயம், வட்டம், வட்டி, முதலியவறிந்து செய்கிறவாணிச்சியம், கிருஷி, கௌபாலிகம், யசன, அத்தியயன தானமுடன் சூரியாதிபத்தி கர்மயுத்தனானவன் வைசியன்.

சூத்திராதருமம்.

பிராமணாதி வர்ணத்திரய சேவை, கேதத்திராணை சகல தேவதா பத்திமுதலான கர்மயுத்தனவன் சூத்திரன்.

ஆச்சிரமம்.

பிரமசரியம், கிரகஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம், சந்நியாசமென ஆச்சிரம ம்- ச.

விவகாரபதம்,

கடன்கோடல், உபநிதி, கூழமேம்படல், நல்கியதைநல்காமை, ஒப் பிப்பணிசெய்யாமை, கூலிகொடாமை, உடையனல்லான்விறற்றல், விற் றுக்கொடாமை, கொண்டுள்ளமொப்பாமை, கட்டுப்பாடுகடத்தல், நி லவழக்கு, மாதராடவர்தருமம், தாயபாகம், வன்செய்கை, சொற்கொ டிமை, தண்டக்கொடுமை, குது, ஒழிபுள்ளும் விவகாரபதங்கள்-யஅ.

அஷ்டாதசபுராணம்.

பிரமம், பதுமம், விஷ்ணு, சைவம், பாகவதம், நாரதீயம், மார்க்கண் டேயம், ஆக்கினேயம், பெளஷ்யம், பிரமகைவர்த்தம், இலேங்கம், வரா கம், ஸ்காந்தம், வாமனம், கூர்மம், மச்சியம், காருடம், பிரமாண்டம், எனச் சிவப்பிரசாதத்தால்வியாசரிஷி நஸ்வரர்சொன்ன வேதரிஷ்டசா ரார்த்தப் பிரதிபாதகமான நாலுலக்ஷஞ் சங்கியையுள்ள அஷ்டாதச பு ராணங்களில்-சைவஸ்காந்த, இலேங்க, கூர்ம, வாமன, வராச, பெளஷ்ய மச்சிய, மார்க்கண்டேய, பிரமாண்டமென்னுமிவை-ய-ம்-சிவபுராணம். நாரதீயம், பாகவதம், காருட, விஷ்ணுவென்னுமிவை-ச-ம்-விஷ்ணுபுரா ணம். பிரமம், பதுமம்என்னுமிவை-உ-ம்-பிரமபுராணம் பிரமகைவர்த் தம், சூரியபுராணம், ஆக்கினேயம், அக்கினிபுராணம். இந்த ஏற்றற்றும் வினாலேயே தேவதாதாரதம்மியமு மறிந்துகொள்க.

சர்க்காதி பஞ்சலக்ஷணம்.

இந்தப்புராணங்களில் - சர்க்க, பிரிதிசர்க்க, வங்கிச, மனுவந்தர, வ ங்கிசானுசரிதம் என்னும் பஞ்சலக்ஷணங்களும், வைதிக தாந்திரீகர் மமுஞ் சொல்லும்.

உபபுராணம்.

சனற்குமாரம், நாரசிங்கம், நந்தி, சிவதருமம், தூர்வாசம், நாரதீயம், கபிலம், மானவம், உசனம், பிரம்மாண்டம், வாருணம், காளி, வாசிஷ் டலேங்கம், சாம்பவம், செளரவம், பராசரம், மாரீச்சியம், பார்க்கவம்

என்னுமிந்தநாமதேய முள்ளவர்களால் நிர்ம்மிதமான அஷ்டாதசவுப
புராணம், வைதீகதர்மமே பிரதிபாதிக்கும்.

இதியாசம்.

பாரத இராமாயணதிகள்வியாச வான்மீகாதிகளாலுண்டானஇதியா
சங்கள், சத்துவாதி குணபேதங்களும், தேவத் திரயலக்ஷணங்களும்,
தேவதானவாதிகள் சன்னக்கிரமமும், யுதிஷ்டிர ராமச்சந்திராதிகள்
நித்திரங்களும், வைதீகாதிதர்ம்மங்களும், திரிமுகரித்துச்சொல்லும்.

அவைதிகசாஸ்திரத்திரயம்.

இதற்குமேல், பிரகஸ்பதி, ஆகித, சுகதொன்னுமி வர்களால் கிரமத்
திற்சொல்லப்பட்ட- சாருவாக- ஜைந- பெளத்தமென அவைதிகசாஸ்திர
நிரத்திரயமுண்டு, அவற்றுள்- சார்வாகமாவது- பிருதிவியாதிசுதூர்வி
தபூதவிகாரமான சுகத்துள், சுகமேசுவர்க்கம்- துக்கமேநரகம்- இவை
யன்றி வேறே சுவர்க்க நரகமில்லையென்று பிரதிபாதிக்கும்,

சைநமாவது- சித்த, பத்த, நாரகிகளென்னும் புருஷத்திரய லக்ஷ
ணங்களையும், ஒட்டச- ஒட்டாமிலேச, சுவாலினகற்ப, பதுமாவதிகற்
ப, சாரதாகற்ப- குக்குடனாதி கற்பாதிகளையும், மந்திளொஷு தாதிப்
பிரியோத்திருக்களான பரம சித்தர்களையும், லான கேச, திகம்பர, பா
ணிபாத்திர, மயூரபிஞ்ச, பஞ்சமல தாரணாதிகளின்கொலை, களவு, கள்,
காமம், பொய்களில்லையான பஞ்சானு விரதங்களில் மதுக, பலண்டு,
முதலானநிஷேதகிரவியங்களை வர்ச்சித்து. தப்த சிலாசயனாதி உக்கிர
தபசாசரிக்கிற முனிவிருத்திகளையும், ஏமசந்திர, நாகசந்திர, நேமிசந்
திர, ஏகிசந்திர, மாகசந்திர, அருகந்த- ஆதிநாத- அசுதள- பாரீஸ்வநா
த- செளகத- சுருதி தீர்த்தி- ஸ்ரீமத்காமரகித முனிசுவாமி முதலான-
(உச) தீர்த்தகரருடைய சரித்திரங்களையும், சாதாஸ்தி, சாதாஸ்தி
முதலான சத்தபங்கிகளையும், சீவ, சற்சீவ, நிர்ச்சீவ, நிர்ச்சர, ஆசீர்வ
பந்த மோக்ஷமென்னும் சத்த பதார்த்தங்களையும், பிரதிபாதிக்கும்,

பெளத்தமாவது செளத்திராந்திகம், வைபாடிகம், யோகாசாரம்,
மாத்தியமிகமென, நான்கு பிரகாரமாய் பிருதிவியாதி புத்தி, யாந்தமா
ன (உரு) தத்துவாத்மகமான பிரபஞ்சம், தீபச் சுவாலையைப்போல
க்ஷணிகமாத்திரமென்று பிரதிபாதிக்கும்.

இதற்குமேல் நிஷேதகர்ம்மசாஸ்திரங்களுண்டு அவை- சத்தியநாத
ர், சதோகநாதர், ஆதிநாதர், அநாதிராதர், வகுளிநாதர், மதங்கநாதர்,
மச்சேசந்திரநாதர், கடேந்திரநாதர், கோரக்கநாதர் என்னும், நவநாத

சித்தர்களால் கற்பிதமான - கௌள-யாமளாதி - இம்சை - மைதுனாதி -
நிஷேதகர்ம்மமுள்ள சாஸ்திராந்திரங்கள், அபிசாரகர்ம்மசனிதவியாதி
யாதியால், அகால மிருத்துருபமான மாணசமுத்தி விஷமூர்ச்சாதிரு
பமோகனமும், அக்கினிஸ்தம்பனை, ஜலஸ்தம்பனை, இந்திரியஸ்தம்பந
னை, கட்கஸ்தம்பனை, சிங்வைஸ்தம்பனை, சுதிஸ்தம்பனாதி ஸ்தம்பனமு
ம், பூர்வசுகாசிரமநிரசனாத்மகமான - உச்சாடணமும், வஸ்திராபரண
வனிதாதி வஸ்துக்களை நிஜஸ்தானத்திலிருந்து அழைப்பிக்கும் ஆகரு
ஷணமும், பிராண சினைகமான விடத்தில் அந்நியோந்நிய விரோதமு
ண்டாக்குகிற வித்வேஷணமுமான, ஷட்கருமங்களையும், ராஜவசியாதி
வசியங்களையும், சுராசரபூதக்கிரகா வேசங்களையும், பாதுகாசித்தி, அ
ஞ்சனாசித்தி, குடிகாசித்தி, மூலிகாசித்தி, ரசவாதங்களையும் பிரதிபா
திக்கும்.

சாக்தீகபாஞ்சராத்திரம்.

இதற்குமேல், சத்திதத்துவவாசியென்னும், ஒரு ஆத்துமனாலும் வா
சுதேவனாலும் கிரமத்தில் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட அனுக்கிரமத்தில் சாக்
தீகம்-பாஞ்சராத்திரமென சாஸ்திராந்தரத்துவயமுண்டு - அவற்றுள் -
சாக்தீகம்- சடாசடப்பிரபஞ்சமெல்லாம் சத்திபரிணாமமென்பது முத
லாக மதவிஸ்தாரஞ்செய்யும்.

பாஞ்சராத்திரம் - பிருதிவியாதிமான சாந்தமான சதுர்விம்சதி தத்
துவத்துக்குமேல் குணதத்வாத்மக வாசுதேவனால் சக்திதாதாத்மீகமா
யுண்டான கிருஷ்ண - அனிருத்த - மகரத்துவச - லௌகிகேனையொன்
னும் நால்வராலுற்பத்தி முதலான கிருத்தியமென்று பிரதிபாதிக்கும்
இதன்மேல் லௌகிக - வைதிக-ஆத்தியாத்மக - ஆதிமார்க்கிக-மாந்திரீ
கமென பஞ்சவிதசாஸ்திரங்களுண்டு - அவற்றுள்.

லௌகிகசாஸ்திரம்,

தன்மந்திரியாதிகளாற்சொல்லப்பட்ட ஆயுள்வேததண்டநீதிமுதலா
ன சாஸ்திரம், திருஷ்டபலன்களைப் பிரதிபாதிக்கும்.

வைதிகசாஸ்திரம்

ஜைமுனி - அக்ஷபாத - கணாகொன்னும் ரிஷிபீச்சுரர்களால் கிரமத்
திற் சொல்லப் பட்ட - பூர்வமீமாங்கிசை - நியாய - வைசேடிகமென

திருஷ்டா திருஷ்டபலன்களைப் பிரதிபாதிக்கிற சாஸ்திரத்திரயமுண்டு அவற்றுள் - பூர்வமீமாங்கிசையென்பது உயக்கிரம முதலான சட்வித லிங்கதாற்பரியத்தால், வேதவாக்கியவிசாரபூருவகமாய், சோதிஷ்டோ ம யாகாதிகர்மங்களை விதியுத்தமாகச்சொல்லும்.

நியாயமாவது-பிரமாண-பிரமேய-சம்சய-பிரயோசன-திருஷ்டாந்த- சித்தாந்த-அவயவ-தர்க்க-நிர்ணய-வாத-ஜல்ப-விதண்டா - ஏத்துவாயா ச-சல-சாதிநிக்கிரக, ஸ்தானமென்னும் சோடசபதார்த்தமுஞ்சொல்லி ப் பிரபஞ்சத்துக்கு ஈச்சுரனே கர்த்தாவென்று நிச்சயிக்கும்.

வைசேடிகமாவது, திரவிய, குண, கர்மம், சாமான்னிய, விசேஷ, ச மவாய அபாவமென்னும் - சத்தபதார்த்தபிரதிபாதகத்தால் பிரபஞ்ச சொரூபத்தை விவகரிக்கும்.

ஆத்தியாத்மீகசாஸ்திரம்.

கபில-பதஞ்சலி-வியாசரென்னுமுனிவர்களால் கிரமத்திற் சொல்ல ப்பட்ட - சாங்கிய - பாதஞ்சல - வேதாந்தமென - ஆத்மக்கியான பல ன்களுள்ள ஆத்தியாத்மீக சாஸ்திரத்திரயமுண்டு-அவற்றுள்.

சாங்கியம் - நித்திய நிர்மலமான ஆத்மசந்நிதானத்தில் குணத்திர யாத்மகப் பிரகிருதியே பஞ்சவிம்சதிதத்துவாத்மகசகத்தாய் விவகரிப் பதே சம்சாரபந்தமென்னும்-சத்துவாதி குணத்திர யானுக்கிரமத்தால் சேதம்ப்பிரகிருதி - பித்தப்பிரகிருதி - வாதப்பிரகிருதியினுள்ள சாந் தி - குரோத - மூடாதி குண யுக்தமான-உத்தம-மத்திம-அதம- புருஷ த்திரய - வர்ண - நீதிமுதலானவைகளுண்டாமென்று சொல்லும்.

பாதஞ்சலம் - இயம - நியமாதி அஷ்டாங்கயோகத்தால், மனோநிச் சல சித்தியாமென்றுசொல்லும்.

உத்தரமீமாங்கிசை - உபநிஷதர்த்தப் பிரதிபாதகமான வேதாந்தம் பிரபஞ்சத்துக்கு மித்தியாதத்துவஞ்சாதித்து அதனால் பிரமாத்துமஐ க்கியத்துவம்வர்ணிக்கப்பட்டும், பாஸ்கரீயம், மாயாவாதம், சத்தப்பிர மவாதம், கிரீடாப்பிரமவாதமென நான்குபேதமாம். இதற்குமேல்.

ஆதிமார்கீகசாஸ்திரம்,

மாயாதத்துவ - வித்தியாதத்துவ வாசிகளானருத்திராரற்சொல்லப் பட்ட பாகபத - காமாலிக-மாவிரதமென-ஆதிமார்கீகசாஸ்திரத்திரய முண்டு-அவற்றுள்.

பாகபதம், மாயார்கர்ம்மாதிகளைச் சொல்லும்
காபாலிகம், நரகபாலபிக்ஷாடனாதிகளைச் சொல்லும்.
மாவிரதம் - அஸ்திதார னாதிகளைச் சொல்லும்.

நாநாமதஸ்தர்களுடைய ஆத்துமநிருபணம்,

இப்படிச்சொன்ன சமஸ்தமதாந்தரங்களில் பிரதி பாதிக்கும் ஆத்ம
சொருபமாவது.

சார்வாகன் - ஆத்துமன் - தேகமேயென்பன்.

சார்வாகனுகதேசி - ஆத்துமன் - இந்திரியமேயென்பன்,

இரணியகர்ப்பனென்னுஞ் சார்வாகனுகதேசி - ஆத்துமன் - பிராண
னேயென்பன்.

சைநன் - ஆத்துமன் - தேகாதிவிலக்ஷணமாய் தேகபரிணமிதமாய்-
பரிணமிதமத்தியையில் சங்கோச விகாச தர்ம்மயுக்தனா யிருப்பனென்
பன்.

பௌத்தன் - ஆத்துமன் - புத்தியேயென்பன்.

கௌளயாமளசாத்துமீகர் - ஆத்துமன் - ஆனந்தமேயென்பர்.

பாஞ்சராத்திரன், ஆத்துமன், நாடிமத்தியகதமாய், அணுப்பிரமாண்
மாகவே யிருப்பனென்பன்.

லௌகிகன், ஆத்துமன், தேகபுத்திர களத்திராதி, ரூபனென்பன்,

மீமாங்கிசமேதர்களான பாட்டப்பிரபாகர் ஆத்துமன் ஸ்வதப் பிர
மாணமான ஞானசொருபனென்பர்.

நியாயவைசேடிகர், ஆத்துமன், ககனம்போல மகத்பரிணாமமாய், பா
ஷாணம்போலச்சடரூபமொன்றும், மனசுசம்யோகத்தால சித்துசமயுத்
தனா யிருப்பனென்பர்.

சாங்கியபாதஞ்சலிகர் - ஆத்துமன், அசங்க சின்மாத்திரமென்பர்.

வேதாந்திகள், ஆத்துமன், ரூப்திமாத்திர னென்பர்.

பாகபதகாபாலிக மாவிரதிகள் - ஆத்துமன், நித்தியவியாபக சைதந்
நியனென்பர்.

மாந்திரசமிஞ்ஞாசித்தாந்திகள் - ஆத்துமன் நித்தியவியாபக ஞானக
கிரியா சொருபனென்பர்.

நாநாமதஸ்தர்சுருடையமோக்ஷலக்ஷணம்,

இனி இந்தச்சகலசமயவாதிகளால் பிரதிபாதிக்கப்பட்ட மோக்ஷலக்ஷணமாவது.

சார்வாகாலௌகிகர் - மரணமேமோக்ஷமென்பர்.

ஜைநன், ஆகாச மத்தியத்துருத்தோத் திரகமனமேமோக்ஷமென்பன்.

பௌத்தன், சுகதுக்காதிகளால் மயக்கப்படாமலிருக்கும் சுத்தபுத்தி சந்ததியே மோக்ஷமென்பன்.

கௌளயாமளர், ஆகாசகமனாதிசித்திப்பிராப்தியேமோக்ஷமென்பர்.

சாத்துவீகன், ஆனந்தப்பிராப்தியே மோக்ஷமென்பன்,

பாஞ்சராத்நிரிகள், வாசுதேவாத்துமகப் பிரகிருதியில் சொருப ஆனியில்லாது அடங்குவதே மோக்ஷமென்பர்.

லௌகிகர், இகலோகத்தில் புத்திரதாராதிகளுடன் கூடி வியாதியாதி துக்கமில்லாமல், சுகத்திலிருக்கிறதே மோக்ஷமென்பர்.

பூர்வமீமாங்கிசிகள், சுவர்க்காதிலோகப்பிராப்தியேமோக்ஷமென்பர்.

நியாய வைசேடிகர், ஆத்துமன் சரீரேந்திரியாதி இருபத்தொருதுக்க ஆத்தியந்தநாசத்தால் பாஷாணம் போலிருப்பதே மோக்ஷமென்பர்.

சாங்கியர், பிரகிருதி புருஷவிவேகத்தால், அவித்தியா நாசமானதே மோக்ஷமென்பர்.

பாதஞ்சலிகர், யோகாப்பியாச பலத்தான் மனோலயத்துவாரத்தால் அஞ்ஞானமழிந்ததே மோக்ஷமென்பர்.

வேதாந்திகள், பிரமாத்தும வைக்கிய ஞானத்தால் விவகாராதி சம்சாரபந்த நிவர்த்தியே மோக்ஷமென்பர்.

பாசுபதர், பிரவாகேஸ்வரத்தால் ஈச்சுரத்துவம் அந்நியருக்குக்கொடுத்து ஆத்துமன்ருப்திமாத்திரமாயிருப்பதே மோக்ஷமென்பர்.

காபாலிகமாவிரதிகள், கர்த்துருத்வமான சம்சார பாவத்தை விட்டு ரூப்திமாத்திரமாயிருப்பதே மோக்ஷமென்பர்,

மாந்திரசமிஞ்ஞா சித்தாந்திகள், ஆத்துமன்சடத்துவாதீத சிவசமானத்துவமாவதேமோக்ஷமென்பர்.

இந்தவாதிகளில் சார்வாக - ஜைந - பௌத்த - மீமாங்கிச - சாங்கிய ரென்பவர் - நிரீச்சுரவாதிகள்.

மற்றவர்களெல்லாம் சேசுவாதிகள் - இந்தமகாவாதிகளில் - சார்வாதிகளனைவரும் - பேதவாதவாதிகள் - வேதாந்தியொருவனே ஆபேதவாதி.

மீமாங்கிசசாஸ்திரவிவரம்.

இப்படிச் சொல்லப்பட்ட சகலசாஸ்திரங்களுக்குள் - வேதம் - (ச) வேதாங்கம் - (சு) வேதோபாங்கம் - (ச) இவை சதுர்த்த சவித்தை யென்னப்படும், இந்தச்சதுர்த்தசவித்தையுள், மீமாங்கிசையாவது, மிகுதியும் விசிஷ்டமாய், இருவது அத்தியாயமாய், அர்த்தப்பிரதிபாதகத்தால், துவிபாகமாய், அவற்றுள், பிரதமபாகம், ஜைமுனிசூத்திரரூபத்தால், துவாதச அத்தியாயமாய்தர்மமார்த்தப்பிரதிபாதகமாய், லோக வேதாதிகாரண மென்பது முதலான, சகஸ்திரநியாயத்தால், பூர்வமீமாங்கிசையென்னப்படும், அந்த ஜைமுனி சூத்திரத்துக்கு, சபரணாசாபரமென்னும் பாஷியஞ்செய்யப்பட்டது. அதற்கே பாட்டாச்சாரியரால், வார்த்திகரூபத்தில பாட்டமென்றொருமதாந்தரஞ் செய்யப்பட்டது. அந்தப் பாட்டருடைய சிஷ்யரானபிரபாகரரால் அந்தசாபர பாஷியத்துக்கே பிரபாகரமென்றொரு மதாந்தரஞ்செய்யப்பட்டது.

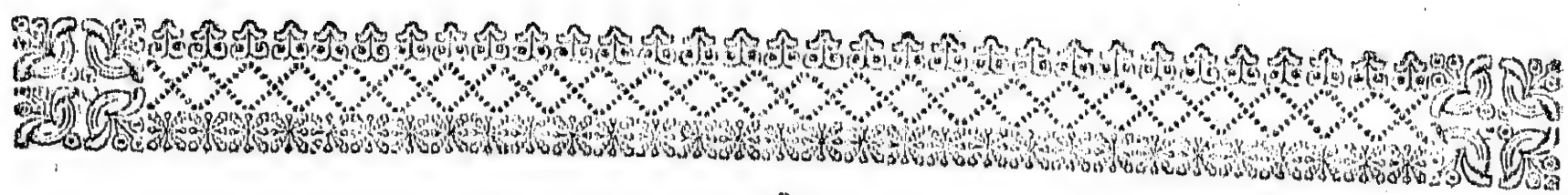
இரண்டாம்பாகம்- வியாசசூத்திரரூபத்தால் எட்டத்தியாயமாய்ப் பிரமாத்துமக பிரதிபாதகத்தால், உத்தரமீமாங்கிசையென்னப்படும் அது ஸ்ரீபூர்வம், நான்கத்தியாயமும் தேவதாகாண்டமாய். அதில்மந்திரவாதத்தைப்போலத் தேவதாலக்ஷணங்கள் பலபத்திரராமரால் பிரதிபாதிக்கப்பட்டது.

வேதாந்தசாஸ்திரம்.

உத்தரமான நான்கத்தியாயமும் பிரமகாண்டமாய் அது ஸ்ரீ, பிரமாத்துமயிக்கியப் பிரதிபாதகமாய்ச் சங்கராசாரியரால் பாஷியஞ்செய்யப்பட்டது. அந்த பாஷியத்துக்கே விவரணாசாரியரால் விவரணஞ்செய்யப்பட்டது. அந்த விவரணமே வேதாந்தசாஸ்திரமாய். அதன் விஸ்தாரமாவது.

பிரகரணேற்பத்தி முற்றிற்று.

உ

வேதாந்தசாஸ்திரம்.

மங்களாசரணத்திரயம்.

ஆசீர்வாதம் நமஸ்காரம் வஸ்துநிர்த்தேசமெனு மிவை சாஸ்திரம்
ம்பத்திற் செய்யப்பட்ட மங்களா சரணத்திரயமாம்.

வியாக்கியானபஞ்சலக்ஷணம்.

பதம்-பதார்த்தம்-வாக்கியயோசனை-பரீகூட - பரிகாரமெனுமிவை
வியாக்கியான பஞ்சலட்சணமாம்.

அந்வயபஞ்சலட்சணம்.

விசேஷண-விசேஷிய-கர்த்த-கர்மம் - கிரியையெனுமிவை அந்வயப
ஞ்சலட்சணமாம்.

அனுபந்தசதுஷ்டயம்.

விஷயம்-சம்பந்தம்-பிரயோசனம் - அதிகாரமெனுமிவை அனுபந்த
சதுஷ்டயமாம், அவற்றுள்-சீவபிரமைக்கியமே விஷயம். பிரதிபாத்தி
யப் பிரதிபாதகபாவகமே சம்பந்தம். சகலதுக்க நிவர்த்தியால் நித்தி
யானந்தப் பிராப்தியே பிரயோசனம்-சாதனசதுஷ்டய சம்பன்னனே
அதிகாரி.

சாதனசதுஷ்டயம்.

நித்தியாநித்திய வஸ்துவிவேகம். இகமுத்திரார்த்த பலபோகவிராக
ம், சமையாதி சட்கசம்பத்தி-முமுட்சத்துவமெனு நான்குஞ் சாதனச
துஷ்டயமாம், அவற்றுள் சித்ருபஞான ஆக்மனேநித்தியன் மற்றவிஷய
மெல்லாம் மித்தையென்றுதெளிவதே நித்தியாநித்தியவஸ்துவிவேகம்.

இகபாங்களில் வனிதாதிவிஷய போகமெல்லாம் கர்மமசந்நியமா
கையால், அநித்தியமென்றறிவித்து அந்தக்கர்மமார்ச்சிக்குற ஆதிபி
லே பிரயாசமும், அனுபவாந்தத்தில் வைராக்கியமு முண்டாகையால்
துக்கருபமென்று தெரிந்து மனதிற்பற்றாததே இகமுத்திரார்த்தபல
போகவிராகம். சமையாதிசட்குணசித்தியே - சட்கசம்பத்தி-சகசசாயு

ச்சிய மோக்ஷாபேட்சையே முழுட்சத்துவமாம். அவற்றுள்-சமையா
தி சட்கசம்பத்தியாவது-சமை-தமை-திதீட்சை-உபாதி-சிரத்தை-சமா
தியென (கூ) அவற்றுள் அந்தக்கரண நிக்கிரகமே - சமை. பாகியகர
ணநிக்கிரகமே, தமை - குரோதாதி துக்கங்களைப் போக்குறதே திதீட்
சை. சகலகர்ம்ம பரித்தியாகமே உபாதி. சுருதியிலும், குருவாக்கியத்
திலும் விசுவாசமே சிரத்தை, குருபதேசம் சித்தத்தில் திடங்கொன்
ருவதே சமாதியாம்.

சதுர்வித குருசேவை.

அந்தச் சரதனசதுஷ்டய சம்பன்னஞ்ஞ அதிகாரிசெய்யுஞ் சற்குரு
சேவையாவது, ஆப்தம்-அங்கம்-ஸ்தானம்சத்பாவமென்னுமிவை. அ
வற்றுள் - குருவுக்கு அனுகூலவிர்த்தியே ஆப்தம் குருபாதபிரக்ஷான
ஞகியே அங்கம் - குருவின் கிரககேஷத்திராதி ரக்ஷணையே ஸ்தானம்.
ஸ்ரீகுருவை சாட்சாத்பரமசிவனென்னும் விசுவாசமே சத்பாவமாம்.

அதிகாரத்திரயம்.

கர்ம்மகாண்டி-பக்திகாண்டி-ஞானகாண்டியென வேறே மூன்றதிகா
ரிகளுண்டு. அவரில் தேககிரக கிருத்தியரதிகளில் கிரமத்தில் யானென
தென்னும், அகந்தையுள்ளவனே கர்ம்மகாண்டி. சகலகிரியைகளையும்
நச்சுரார்பணஞ் செய்பவனே பக்திகாண்டி. சகலகர்ம்மத்துக்குந்தான்
சாட்சீகனென்பவனே ஞானகாண்டி.

அதிகாரபஞ்சகம்.

கர்ம்மி-முழுட்ச-அப்பியாசி-அனுபவி-ஆருடனென வேறே ஐந்ததி
காரிகளுண்டு. அவரில் மூடத்தனத்தால் தன்சாதிக் கர்ம்மமாதத்திரம்பி
டித்துச் சதசன்மத்தில் முத்தனுகிறவனே கர்ம்மி-சகம்-அசத்தென்று
தெளிந்து ஆத்மகர்ம்மநிஷ்டனாய் மூன்றுசன்மத்தில் முத்தனுகிறவ
னே முழுட்ச. சொப்பனம்போலப் பிரபஞ்சமித்தையென்று அறிந்து
அப்பியந்தரத்தில் தியானிதி கர்ம்மபுக்கனாய், இரண்டுசன்மத்தில் முத்
தனுகிறவனே அப்பியாசி. விவகாராபேட்சை விட்டு விவேகதத்பராநு
கி, ஏகசன்மத்தில் முத்தனுகிறவனே அனுபவி. விஸ்வவிகிர்தி தோன்
மூமல் ஆத்மஞானத்தால், சத்தியோமுத்தியடைபவனே ஆருடன். பி
ன்னுஞ் சகம் மித்தை கைவல்லியம் யாதோவென்னும் விசாரமுகத்
தால் ஸ்ரீகுருவையடைந்து தத்வஞானியாய், மோக்ஷம், பெறுமவனென

ருவன். தேகாதிகளநித்தியமென்றறிந்து போகாபேட்சை தோன்றும்
ல ஸ்ரீகுருவையடைந்து பீர்ம்மஞ்ஞானியாய் முத்திபெறுமவனெருவ
ன். யாதாமொரு ஸ்ரீகுருவானவர் சிஷ்யனுக்கு உபதேசஞ்செய்யுமது
கேட்டு, ஆகஸ்மிகத்தால் ஆத்மஞ்ஞானியாய் நிருவாணபதம்பெறுமவ
னெருவன். இப்படி விவேகவிரக்தி தெய்வகதியாற்பெற்று, முத்தராம
வர் வேறே மூவருண்டு.

அஷ்டகுரு.

அந்த ஸ்ரீகுருவே - சாதகரானசிஷ்யருக்கு உபதேசஞ்செய்யும் அதி
காரபேதத்தால், போதககுரு, வேதககுரு, நிசிதகுரு, காமியகுரு, சூச
ககுரு, வாசககுரு, காரககுரு, விகிதகுருவென அஷ்டப்பிரகாரமாவர்
அவர்களில், சாஸ்திரார்த்தம் போதிகிறவனேபோதககுரு. தத்துவத
ரிசுகளேவேதககுரு வசியாகருஷ்ணாதிகளால்இகலோகத்திற்சுகமும், ப
ரலோகத்திற் றுகமுகங்கொடுக்கிறவனே நிசிதகுரு. சுகர்ம்மோபதேச
த்தால் பரங்களிற்சுகமெய்தப் பண்ணுமவனேகாமியகுரு. விவெகமுக
த்தால்சமாதி சட்குணப்பிரதாயகனே சூசககுரு. விஷய மித்தியாதரிச
னத்தால் ஆக்துமானுரர்கப்பிரதாயகனே வாசககுரு. ஆத்மப் பீர்ம்ம
யிக்கியஞ்ஞானப் பிரதாயகனே-காரககுரு. சம்சயவிரசனத்துவாரத்தா
ல் நித்தியமுத்திப்பிரதாயகனே விகிதகுரு.

சிஷ்யன்விதிவதுபசந்தத்துவம்.

இனி அந்தச்சற்குரு சிஷ்யருடையமத்தியில், யாதாமொரு அதிகா
ரி, தாபத்திரியாக்கினியால்வெதும்பி வியாகுலசித்தனாய், நானாரோ எ
னக்கிங்கச் சமுசாரம் எக்காரணத்தால்வந்ததோ, இது யாவர்முகத்தா
ல் நிவிர்க்கியாமோவென்று - விசாரித்துச் சுகலபிரபுத்துவமும் விட்
டுப், பத்திரபுஷ்பபலாதி சுகபாணியாய், விக்கியாவினைய, வைராக்கியா
தி சற்குணசம்பன்னரான, ஸ்ரீகுருவையடைந்து,

(சுலோகம்.)

சைதந்யம் சாஸ்விதம்சாந்தம்
வியோமாதீதம் நிரஞ்சனம்,
நாகபிந்துகளாதீகம்
தஸ்மைஸ்ரீகுரவேநமா.

என்று, அஷ்டமந்திரபூர்வகமாய், பதத்துவய, கரத்துவய, புஜத்துவய
வசூத், லலாடமென்னும் அஷ்டாங்கமும், நிலத்திற்படப் பிரணதனாய்

ப், பின்னெழுந்து பயபத்தியினாலே. கிங்கராவமிகுந்து கரகமலம்கூ
ப்பித் தனதுகார்பண்ணியமுங் காட்டி, குரு மகிமையுங் கொண்டாடி,
ஞான, வைராக்கிய, பல, ஜஸ்வரிய, கீர்த்தி, ஸ்ரீகளென்னும் சட்குண
சாமக்கிரியையால்பகவானாகிய ஓ, சற்குருவே, ஆயாசமில்லாமல் எந்
தப்பிரகாரத்தால் எனக்கிந்தப் பவபந்தம் விடுவதென்று, விண்ணப்ப
ஞ்செய்கிறதே சிஷ்யன் விதிவதுமசந்தத்துவமாம்.

ஸ்ரீகுருவினுபதேசம்.

இப்படி உபசந்தனான சிஷ்யனுடைய அகிகாரம் பரீக்ஷித்துக்கிருபா
விலோகனத்தால் வீக்ஷித்து, அஞ்சாதேயென்று. அபயகாஞ் சிரசில்
வைத்துச், சுருதியுத்திகளால் அவன்தேகாதி அநாத்நமபுத்தியை நே
தித்து, நீயே பரப்பிரமமென்று உள்ளபடி யறிவிப்பதே ஸ்ரீகுருவினு
பதேசமாம்.

உபதேசக்கிரமம்.

அந்த உபதேசக் கிரமத்திலே உத்தேசம், லக்ஷணம், பரீக்ஷையெ
ன்னுமூன்றும், போதப்பிரகாரமாம். அவற்றுள், தானனுசரித் திருக்
கிற இஷ்டமானவஸ்துவினுடைய நாமமாத்திரங் கீர்த்திக்கிறதே உத்
தேசம். ஆடுதோலுள்ளது பசுவென்பதுபோல அந்தவஸ்துவினுடை
ய அசாதாரணதர்மமஞ்சொல்லுவதே லக்ஷணம். லட்சிதமானவஸ்து
விற்கு அந்தலட்சணமுண்டோ வில்லையோவென்று பார்ப்பதே பரீட்
சை. அந்தவஸ்துசித்திக்கி அஷ்டபிரமாணமுண்டு.

அஷ்டபிரமாணம்.

அவை, பிரத்தியட்சம், அனுமானம், ஆகமம், அருத்தாபத்தி, உப
மானம், அபாவம், சம்பவம், ஐதீகமென்னும் எட்டுமாம். அவற்றுள்,
கடாதிதரிசினமேபிரத்தியட்சம். தூமத்தால் அக்கினியுண்டென் றறி
வதே அனுமானம். அது பிரதிக்கை, ஏது, திருஷ்டாந்தமெனமூன்று
விதமாம். அவற்றுள், பர்வதத்தில் அக்கினி யுண்டென்பதே பிரதிக்
கை. தூமத்தாலென்பதே ஏது. மடைப்பளியைப் போலென்பதேதி
ருஷ்டாந்தம். யதாதிருஷ்டார்த்தவாதியான ஆப்தவசனத்தால், நதி நீ
ராதிகளில், பலாதிசத்பாவ ஞானமேஆகமம். அர்த்தாபத்தியாவது, தி
ருஷ்டார்த்தாபத்தி, சுதார்த்தாபத்தியென இரண்டாம். அவற்றுள் ப

சூலாண்னாத்தேவதத்தன், தேகபினத்துவங்கண்டு ராத்திரிபோசனம்ப
ண்ணுவனென்றறிகிறதே திருஷ்டார்த்தாபத்தி. தேவதத்தன் கிரகத்தி
வில்லையென்றால், ஆந்ரியஸ்தானத்தி லிருப்பனென்றறிவதே சுதார்த்
தாபத்தி, பகவுக்கு தார்க்காணிப்பு மலாயென்னும் வாக்கியத்தைச் சி
ரவணத்தில் கேட்டவன், வனமெய்திக்கண்டவனுக்குத் தத் விஷயஞ்
ஞானமே உபமானம். கடமில்லையென்றால் கடாபாவ ஞானமே அபா
வம். சகஸ்திரசங்கியையில் சதசங்கியா ஞானமே சம்பவம். இந்த வட
விருக்ஷத்தில் யக்ஷனிருப்பனென் னும் லோகவார்த்தையால் யக்ஷவிஷ
யஞானமே ஐதீகம்.

சமையிகள் கொண்ட கோட்பாடு.

இந்தப்பிரமாணங்களில் சார்வாகனுக்குப்பிரத்தியட்சம் க-ம். பெள
த்தி வைசேடிகருக்கு அனுமானத்தோடு-உ-ம். சாங்கியருக்கு ஆகமத்
தோடு-ஈ-ம். ஜைனருக்கும், நியாயயேகதேசிகருக்கும், உபமானத்தோ
டு-ச-ம். பிரபாகார்க்கு அர்த்தாபத்தியோடு ரு-ம். பாட்ட வேதாந்திக
ருக்கு அபாவத்தோடு-க-ம். புராணிகருக்குச் சம்பவ-ஐதீகங்களோடு
எட்டுமாம். இனித்திருக்குதிரிசியமெனப் பதார்த்தத்துவய முண்டு,
அவற்றுள்.

திருக்குவிவேகம்,

திருக்குவினிடத்தில் சுகதபேதம், சஜாதிபேதம், விஜாதிபேதமென
நிராகரிக்கத்தக்க பேதத்திரயமுண்டு, அவைகட்குத்திருஷ்டாந்தம், ஓ
ருவிருக்ஷத்திற்குப் பத்திரபுஷ்பபலாதிகளே சுகதபேதம். விருக்ஷாந்த
ரமே சஜாதிபேதம், பாஷாணாதியே விஜாதிபேதம். திருக்கானசத்ரூப
பிரமம் ககனம்போல நிரவயவமாகையாலும், சத்துக்கு வேறொருசத்
தில்லாமையாலும், சுகதபேதம், சஜாதிபேதமில்லாதிருந்தாலும், சுக
த்காரண மாயையுண்டாகையால் விஜாதிபேதமுண்டென்னின், சித்திரி
களைவிட்டுச் சித்திரசத்திக்குவேறே தோன்றுவதில்லாததெப்படியோ
அப்படிச் சின்மாத்திரபிரமத்தைவிட்டு, மாயைக்கு விலட்சணத்துவமி
ல்லையாகையால், விஜாதிபேதமில்லையென்பதே நிச்சயம். இந்த அர்த்தத்
தில், “ஏகமேவத்துதியமென்னும், பதத்திரயத்துக்கு ஐக்கிய, அவதா
ரணை, துவைதநிஷேதமென அர்த்தத்திரயமாகையால், அந்தக்கிரமத்
தில், சுகத, சஜாதி, விஜாதிபேதத்திரயமில்லையென்பதே பிரமாணம்.

கற்பிதத்துவயம்.

அத்தியாரோபம், அபவாதமெனக் கற்பிதத்துவயமுண்டு. அவற்றுள், உண்டான ரச்சு, சுத்தி, ஸ்தாணுவாதியில், கிரமத்தில் இல்லாத சர்ப்ப, ரசித, சோராதிகற்பிதம்போலச் சத்ருபப்பிரமத்தில் இல்லாதமாயாப்பிரபஞ்ச கற்பணையே, அத்தியாரோபமாம், இது சர்ப்பமல்ல ரச்சுவே, இது ரசிதமல்ல சுத்தியே, இதுசோரனல்ல ஸ்தாணுவே யென்பதுபோல விசாரமுகத்தால், இது பிரபஞ்சமல்ல பிரமமென்பதே அபவாதமாம்.

உபாயத்திரயம்.

அதத்துவியா விருத்திலகூணை- தடஸ்தலகூணை-சொருபலகூணையெனத் திருக்குருபவஸ்து சாக்ஷாத்காரத்துக்கு உபாயத்திரயமுண்டு. அவற்றுள், தேகாதி அநாத்நுமவர்க்கங்களை யுத்தியல் நேதித்து, நின்ற ஆத்மனை அறிவிப்பதே அதத்துவியா விருத்திலகூணையாம். விருகூத்தின்மேலே சந்திரனிருப்பானென்பதுபோலப் பூகாதிசகத்காரணத்திருந்த, ஆத்மனை அறிவிப்பதே தடஸ்தலகூணையாம். பிரகிருஷ்டோஷணப் பிரகாசரூபமே சூரியனென்பதுபோல, ஆத்துமன்நிசரூப மறிவிப்பதே சொருபலகூணையாம்.

ஆத்தும சொருபலகூண பஞ்சகம்.

சத்து, சித்து, ஆனந்தம், நித்தியம், பூரணமென ஆத்துமாவின் சொருபலகூணபஞ்சகமுண்டு. அவற்றுள், அறிவேன் அறியேனென் பதிலும், காமாதிவிருத்தி தோன்றுமிடத்திலும், தோன்றா விடத்திலும், சாக்கிராதி அவஸ்தையிலும், தனக்கொருவாதையிலலாம லுண்டென்பதே சத்துரூபமாம். சாவாவஸ்தையிலும் விஷயங்களை இடைவிடாத றிகிறதே சித்துரூபமாம். பரமப்பிரீதியில் விஷயமாவதே ஆனந்த ரூபமாம், சதோதிதமாவதே நித்தியரூபமாம். சர்வார்த்தசாதகமாகையால், சர்வசம்பந்தத்துவமே பூரணரூபமாம். சச்சிதானந்தமே ஆத்மசொருபமானால், சத்துஞ்சித்தம்போலச் சர்வபுத்தி விருத்தியிலும், ஆனந்தரூபத்துக்கு அபிவித்யக்தி யுண்டாகவேண்டும். ஆஃதில்லாமையால் ஆனந்தம். ஆத்மசொருபமல்லவென்றால் திருஷ்டாந்தம். உஷ்ணப்பிரகாசமான தீபப்பிரகாசமே கிரகத்திஸ் வியாபித்திருக்கும் உஷ்ணம்வியாப்தமாகாது. சலத்தில் உஷ்ணமேபிரகடித்திருக்கும், பிரகாசம்பிரகடி

தமாகாது. காஷ்டத்தில் உஷ்ணமும், பிரகாசமும், இரண்டும் பிரகடமாயிருக்கும். அப்படியே பிரமத்தின் சத்துபாஷாணிகளில், அபிவித்யத்தியாகிறதல்லாமல் சிதானந்தங்கள் பிரகாசியாது. புத்தியின் தமோகுணத்தால் அஞ்ஞானமயமான மூடவிருத்தியிலும், ரஜோ குணத்தால் ஶாகமயமான குரோதவிருத்தியிலும், சத்துச்சித்திரண்டும் பிரகாசிக்கிறதல்லாமல், ஆனந்தம் பிரகாசியாது. சத்துவகுணத்தால், வைராக்கியமயமான சாந்தவிருத்தியில், சச்சிதானந்தமென்னுந் திருநுபத்துக்கும் ஸ்பராணை காண்பிக்கும். ஆகையாலானந்தம் ஆத்மசொருபமாம், இந்தப் பஞ்சரூபத்துக்கும் உபாதிபேதமாவது.

சத்துத் திரயம்.

வியாவகாரிகசத்து, பிராதிபாசிகசத்து, பாரமார்த்திகசத்து, எனச் சத்துமூன்றும். அவற்றுள் - சாக்கிரத்திலில் கடாதிசத்தே விதேககைவல்லியபரியந்தம் சுமுத்திமூர்ச்சைமுதலான அவஸ்தையிற் றேன்றாமல், எழுந்தபொழுது முன்போலத் தோன்றுகையால், வியாவகாரிகசத்து. சுத்திகாரசித சொப்னவிஷயாதிசத்துத் தோன்றுகிற காலத்தல்லாமல், விழித்தகாலத்திலுமையால், புராதிபாசிகசத்து, சமஸ்தகற்பனைக்கும் அதிஷ்டானமாய்த் தோன்றுதடங்காதிருக்கிற பிரமசத்தே பாரமார்த்திகசத்து.

சித்துசதுஷ்டயம்.

சீவ, ஈசகர, கூடஸ்த- பிரமமென்னுநான்கும் சித்துச்சதுஷ்டயமாம். இதற்கு திருஷ்டாந்தம்- சலப்பிரதிபிம்பாகாசம், மேகாகாசம், கடாவச்சின்னாகாசம், மகதாகாசமெனக் கிரமத்தில் திருஷ்டாந்த சதுஷ்டயமாம்.

ஆனந்தாஷ்டகம்.

விஷயானந்தம், பிரமானந்தம், வாசனானந்தம். முக்கியானந்தம், நிசானந்தம், ஆத்மானந்தம், அத்துவைதானந்தம், வித்தியானந்தமென ஆனந்தம் அஷ்டபேதமாம். அவற்றுள், வனிதாதிவிஷயலாபத்திற் றேன்றுவதே விஷயானந்தம். நித்திராகாலத்திற் றேன்றுவதே பிரமானந்தம்- நித்திராதெளிந்துந் தெளியாவிடற்றிற் றேன்றுவதே வாசனானந்தம். ஸ்தானாஸ்தானமில்லாத வுபேக்ஷா புத்தியிற் றேன்றுவதே முக்கியானந்தம். யோகாப்பியாசபலத்தால், மனோலயமானவிடத்திற் றேன்றுவதே நிசானந்தம். பிரியமான வனிதாதி விஷயமத்தியையில் தா

னே பிரியாத்மகனென்றறிந்தவிடற்றிற் றேன்றுவதே, ஆத்மானந்தம். நாமரூபப்பிரபஞ்ச மெல்லாமித்தை, தானே சத்திபமென்று விவேகத்திற் றேன்றுவதே அத்துவைதானந்தம். தத்வம் சியாதிவாக்ஞிய சந்தியமான அபரோக்ஷஞானத்திற் றேன்றுவதே வித்தியானந்தம்.

அபாவசதுஷ்டயம்.

பிராகபாவம், பிரத்துவம்சாபாவம், அந்நியோந்நியாபாவம், ஆத்தியந்தாபாவமெனப் பிரமரித்தியபதத்துட்புகாத அபாவசதுஷ்டயம் நான்கு. அவற்றுள் - மிருத்திகைமுதலானதில் கடாகி முன்னில்லாததே பிராகபாவம். உண்டானகடம் பின்னில்லாததே பிரத்துவம்சாபாவம். கடத்திற்படமில்லை, படத்திற்கடமில்லை யென்பதே அந்நியோந்நியாபாவம். ககனஞ்சுமாதிகமே. ஆத்தியந்தாபாவமாம்.

பரிச்சேதத்திரயம்.

காலபரிச்சேதம், தேசபரிச்சேதம். வஸ்துபரிச்சேதமெனப் பிரமபூரணபதத்துள் நிராகரிக்கத்தக்க பரிச்சேதத்திரயமுண்டு. அவற்றுள் - ஒருகாலத்துண்டு ஒருகாலத்தில்லையென்பதே காலபரிச்சேதம், ஒரு தேசத்துண்டு ஒருதேசத்தில்லையென்பதே தேசபரிச்சேதம். ஒருவஸ்திதுவாகும் ஒருவஸ்திதுவல்லவென்பதே வஸ்துபரிச்சேதம்.

சீவநாமரூபவிவகாரம்.

பூர்வோக்த சித்துபேதமான சீவ, ஈச்சராதிசுஞ்சு-நாம, ரூப, விவகாரகற்பனையாவது சீவனே - விசுவ, தைஜச - பிராக்ஞியென மூன்றாம். அவற்றுள் - தூலசரீர வியஷ்டியபிமானி வியாவகாரிகசீவன், புத்தி பிரதி பவிதசைதந்நியன், சிதாபாசன், விசேஷபரூபன் சேஷத்திரஞ்ஞன், சரீரி, பிரமாத்நுரு, கர்த்துரு, போக்துரு, சமுசாரி, விஷயி, பாவா த்துமன், விஞ்ஞானமயன், துவம்பதமுக்கியார்த்தன், முதலானவை விசுவனுக்குப் பரியாயநாமமாம். சூக்ஷ்மசரீரவியஷ்டியபிமானி, பிரதிபாசிகசீவன், சொப்பனகற்பிகள், முதலானவை தைஜசனுக்குப் பரியாயநாமமாம். சாரணசரீர வியஷ்டியபிமானி, ஆவித்தியோபாதிகள், முதலானவை பிராக்ஞியனுக்குப் பரியாயநாமமாம்.

ஆத்துமத்திரயம்.

சீவாத்துமா, அந்தராத்துமா, பரமாத்துமாவென ஆத்துமத்திரயமுண்டு, அவற்றுள் - தப்தாய பிண்டம்போலத் தேகங்கட்குள்ளே கம்பந்

தித்துச் சகலசமுசார விவகாரமுள்ளவனே சீவாத்துமா. கமலபத்தி
ரோதகம்போலச் சமுசாரம்பொருந்தியும் பொருந்தாதவனே அந்தரா
த்துமா. லோகவிவகாரத்துக்குச் சாக்ஷிகுரிய னெப்படியோ வப்படிச்
சீவாந்திரவிவகாரசாக்ஷிகளே பரமாத்துமா.

சமுசாரகற்பணை.

சலத்தின்சஞ்சலம், சூரியன்சஞ்சலமென்பதுபோலவும், மேகமோ
டச் சந்திரனோடுமென்பதுபோலவும், நதியிலே ஓடமோடத்தீரத்தின்
விருக்டமோடுமென்பதுபோலவும், மனையின்துவாரத்திற் பிரகாசிக்கு
ன்றசூரியகிரணம், கையசைக்கும்போது அசையுமென்பதுபோலவும்
தேகத்தின் சன்னமாணம் ஆத்துமனுக்கென்பதுபோலவும், நிர்விகா
ராத்துமனுக்குத், தேகாதிபுபாதியாலான அவஸ்தாகற்பணை சமுசார
விவகாரமாம்.

ஈச்சுரமூலரூபவிவகாரம்.

ஈச்சுரனே-விராட்புருஷன், இரணியகர்ப்பன், அந்தரியாமியென மூ
வராம், அவருள் தூலசரீர சமஷ்டியபிமானி ஈச்சுரன் தத்பதமூக்கியா
ர்த்தன், முதலானவை விராட்புருஷனுக்குப் பரியாயநாமமாம்.

லிங்கசரீர சமஷ்டியபிமானி, மகாப்பிராணன் - சூத்திராத்மன்-முத
லானவை பிரணியகர்ப்பனுக்குப் பரியாயநாமமாம்.

காரணசரீர சமஷ்டியபிமானி, அக்கியானோபயிதசைதந்திரியன் - கார
னோபாதிகள் - மாயோபாதிகள் - மாயாபாசகன் - மாயாவயவி-ஜகத்தி
யோனி-ஆனந்தமயன் - அகூரன் - அவ்வியாகிருதன்-சபளப்பிரமன்-
சகுணப்பிரமன் - பரன்-பரமன்-பரதேவதை - முதலானவை அந்தரி
யாமிக்குப் பரியாயநாமமாம்.

அந்தஈச்சுரன் தேகதிருஷ்டரந்தம்.

சித்திரபடமானது நானாவர்ணங்கடமுன்னே வெள்ளைப்புடையை
யென்றும், மேற்கஞ்சிகூழ் அனுலேபத்தால் கடிதமென்றும், மேஸ்நீல
மலினாகாரத்தாலாஞ்சிதமென்றும், மேலிதயோக்கியவார்க்கு பூரணத்தா
ல் ரஞ்சிதமென்றும், சொல்லப்படும். அப்படிப் பிரம்மமுதன் மாயாத
த்காரியாதிதமான தேசித்தென்றும், சர்வகாரணமான மாயோபாதிபி
னூல், அந்தரியாமியென்றும், அவவியக்தமான சூக்தமசரீர சமஷ்டியு
பாதிபினூல், சூத்ராத்துமென்றும், வியக்தமான பஞ்சிகிருத பூகாரி

யருப, தூலசரீர சமஷ்டியுபாகியினால், விராட்புருஷனென்றுஞ் சொல்லப்படும். பிரம்மத்துக்குச் சித்திரப்படம் திருஷ்டாந்தமானால், அதில் சித்திரம்யாதென்னில், விரிஞ்சலுகிதிரணந்தமான சேதனபிராணிகளும், கிரியாதி அசேதன விஷயங்களுமான சடாசடருபசகமென்றறிபாரமார்த்திகமான சித்ருபமொன்றில், மித்தியாத்மகபகு சேதனசேதனருபசகமிருக்கையெப்படியென்னில் சித்திரபடத்தி லெழுதப்பட்டு நானாவர்ண பேதமான சீதாதிகளை நிவர்த்திசெய்வதற்கு அசமர்தமான வஸ்திராபாசங்களும். சீதாதிகளைப் பரிகாரஞ்செய்கிற சத்தியமான ஆதாரபடமும், ஏகாகாரமாகவி நுங்கபோதைக்கும், சித்திரபடத்திலிருந்த கிரி, நகியாதிகள் அந்தசித்திராதாரபடத்துடன், சமானமாகாதபடியே சித்ருபப்பிரமத்தில, வெவ்வேறாகத் தோன்றப்பட்ட சிதாபாச சைதந் நியான வியாவசாரிகசீவர்கள், சித்துடனே சமானமாய்த்தோற்றினும், மிருத்திகைமுதலான சடருபங்கள், சமானமாகாத்தினாலே சேதன சேதனமான சகத்து, சித்ருபப்பிரமத்தில, கற்பிதமென்றே நிச்சயிக்கப்படும்.

ஈச்சரன் முக்கியகுணம்.

சர்வஞாந்துவம், சர்வேச்சுரத்துவம், சர்வநியந்தரத்துவம், சர்வாந்தரியாமித்துவம், சர்வகர்த்தத்துவம், சர்வசக்தித்துவாதிகளே ஈச்சரனுடைய முக்கியகுணமாம்.

ஈச்சரன்பிரபுத்வ சாமர்த்திய குணத்திரயம்.

கர்த்துருத்துவம், அகர்த்துருத்துவம், அந்ரிபதாகர்த்துருத்துவமென ஈச்சரன் பிரபுத்துவ சாமர்த்தியகுணத்திரயமுண்டு.

ஈச்சரன் பஞ்சகிருத்தியம்.

சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபாவம், அனுக்கிரகமென, ஈச்சரன் பஞ்சகிருத்தியம் உண்டு ஆனால், நிர்விகாராத்தூதீய பிரம்மசொருபன ஈச்சரனிடத்தில் சிருஷ்டியாதி வியாபாரவெகு கிருத்திபங்கள் எந்தப்பிரகாரத்தாலாமென்றால், எப்படிச் சூரியன் இச்சாயத் தனமில்லாமல், தன் வருஷகிரணத்தால், விருஷ்டிருபமான, சலத்தைவிட்டுப், பின்னந்தசலத்திற்குள்ளே பிரிதிபிம்பித்து மேகாதிகளால் அதனைமறைத்து, இமகிரணத்தால் அதனைத்தடுத்த உஷணகிரணத்தால் அந்த சலத்தைத்திரும்ப வாங்கிக்கொண்டு அந்தப் பிரதிபிம்பத்தைத் தன்னுடனே கூட்டிக்கொள்ளுவன், அப்படியே யீச்சரனுந் தன் மாயாசத்தியு

னே கூடி சித்துப்பிரதானத்தால், நிமித்தியகாரணனாயும் சடப்பிரதா
னத்தால், உபாகானகாரணமாயும், புத்தியாதிகாரியங்களைச் சிருஷ்டித்
துச் சீவரூபத்தாற்றுகுனே பிரவேசித்துக் கர்ம்மத்தால், போக்தருவெ
ன்றும், நியாமகசத்தியால் போக்கியபோக்தருக்களென்றும் நியமித்து
ருத்திரரூபத்தால் அங்கக்காரியரூபங்களைச் சங்கரித்துப் பின் சுருதிசு
ரூபத்தால் அந்தச்சீவனைத் தன்னுடனே பைக்கியஞ்செய்து கொள்
ளுவன்.

ரூபத்துவயம்.

வியஷ்டி, சமஷ்டியென சீவ, ஈச்சரருக்கு விபகார வியாபகத்துவய
முண்டு. அவற்றுள். அநேகவிருக்ஷமுள்ளது ஒருவனமென்றும்போல,
அநேகசீவரெல்லாரையும், தன்னுத்துமனென்னும் அபிமானமே ஈச்
சுரனுடைய சமஷ்டிரூபமாம். அந்த வனத்தில் இதுவொருவிருக்ஷம்,
இதுவொரு விருக்ஷமென்று வெவ்வேறே குறிப்பிடுவதுபோலப் பின்
னாபின்ன தேகத்துவாபிமானமே சீவனுடைய வியஷ்டிரூபமாம்.

கூடஸ்தன்பரியாயநாமம்.

விசுவாதி சீவத்திரயாதிஷ்டான சைதந்தியன், துரியன், சுலயஞ்சக்
தார்த்தன், சாக்ரீகன், பாரமார்த்தி+சீவன், பிரத்தியகாத்மன், அனுச
க்தாத்துரு, அவச்சினனசீவன், துவம்பதலக்ஷியார்த்தன் முதலான
வை கூடஸ்தன் பரியாயநாமமாம்.

பிரமத்தினபரியாயநாமம்.

அந்தரியாமியாதி, ஈச்சுர திரயாதிஷ்டாத்துரு, பரமாத்மன், பாத
த்துவம், பரப்பிரம்மம், சர்வாதிஷ்டாத்துரு, விசுத்தசித்து, தத்பதல
க்ஷியார்த்தன், முதலானவை பிரம்மத்தின் பரியாயநாமமாம்.

மிருத்திகையொன்றே நாமரூபத்தால் கடாதிவெகுபேதமானுற்போ
லவும், சுவர்ணமொன்றேவங்கிசாரம்பத்தால் கடக, மருடாதியாப
ரணமானுற்போலவும், சலமொன்றே வாயுவசத்தால், பேன, புற்புத,
தாங்காதி சமுதாயமானுற்போலவும், தீபமொன்றே-கடத்தின் துவார
பேதத்தால், வெகுரூபமானுற்போலவும், மாருதமொன்றே வேணுரங்
திரத்தால் மந்தா, மத்திம, தாரமானுற்போலவும், சுரமொன்றே -பாடு
வான் குறிப்பால் நாராகமானுற்போலவும், ககனமொன்றே-கிரகாதி
யுபாதியால், அநேகமானுற்போலவும், தொனியொன்றே வாத்தியாதி
பேதத்தால் அநேகமானுற்போலவும், கதலீதள நீபமொன்றே -கண்ட

த்தால், கரிதூரகாதி நாநாபேதமானுற்போலவும், ரவியொன்றே-சலகு
ம்பாதிவசத்தால், நாநாப்பிரகாரமானுற்போலவும், இலக்கமொன்றே-
பிந்துபேதத்தால், தச, சத, சகஸ்திராதியானுற்போலவும், சித்தொன்
றே-பூர்வோக்த சீவேச்சுராதி பேதவிகாரமாய்ச்சென்று சொல்லப்பட
டும், இவையெல்லாந் திருக்குவிவேகம்.

திர்சியவிவேகம்.

சந்திரனிடத்தில் அநாதிகளங்கமானது எப்படிச் சந்திரனையாசிரயி
த்து அவனைமறையாமல் அவனால விளங்குகிற தெப்படியோ அப்படி
யே நானென்னை அறியேனென்னும் லோகப்பிரசித்த விவகாரத்தால்,
ஆத்மனையடுத்து அவனைமறையாமல் அவனா லறிவித்துக்கொள்வதாகி
யும், அக்கினியின்சுடுந்தொழில், மணிமந்தராதி பிரயோகத்தால் பந்தி
க்கப்பட்டுத்தான் அக்கினிருபமுமல்லாமல் அக்கினியைவிட்டு தோற்
றுவதுஞ்செய்யாமல், ஸ்போட காதிகாரியோதய மெப்படியோ அப்படி
டியே பிரம்மசொரூபமுமல்லாமல், பிரம்ம விலக்ஷணமாயுந் தோன்றா
மல் ஆகாசாதிகாரியோதய முண்டாக்குகிறவ ளாகியும் அகடிதகடனா
சமர்த்தையாகியும், சர்வதத்துவங்களுக்குங் காரணமானதே திருசிய
ரூப மாயாசத்தி,

மாயாலக்ஷணபஞ்சகம்.

அசத்து, சடம், துக்கம், அநித்தியம், கண்டிதமென மாயாலக்ஷண
பஞ்சகமுண்டு, அவற்றுள், சசசிருங்கமுதலானவை அசத்துரூபமாம்,
பாஷாணாதிகளே சடரூபமாம் ரஜ தமோமயமான புத்தியினுடைய ரூ
ரோதமூடவிருத்தியாதிகமே துக்கரூபமாம் தோன்றிக்கெடுகிற தேகா
திகமே அநித்தியரூபமாம் காலபரிச்சேதாதிகமே, கண்டிதரூபமாம்,

மாயாநிர்வாச்சியநவப்பிரகாரம்.

பின்ன, அபின்ன, பின்னாபின்ன, சத்து. அசத்து, சதசத்து, சாவயவ
நிரவயவ, சாவயவநிரவயவ, இவை யல்லவென்பதே மாயாநிர்வாச்சிய
நவப்பிரகாரமாம்,

அந்த மாயையே - சுருதி சம்பந்த ஞானம், யுத்தி சம்பந்த ஞானம்,
லோகசம்பந்த ஞானமென்னும் ஞானத் திரயங்களுடனேகூடி கிரமத்

தில், ககனஞ்சுமம்போலத்துச்சமென்றும் சுத்திகாரசிதம்போல, அநிர்வாச்சியமென்றும் ஆத்மனைப்போல நித்தியமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

மாயாநாமபஞ்சகம்:

தமசு, மாயை, மோகம், அவித்தை, அனூர்தமென மாயாநாமபஞ்சகமுண்டு, அவற்றிற்கு சீவசைதந்நியத்தை மறைக்கையால் தமசென்றும், சகத்ருபமான தன்னிதரதோற்றத்துக்குக் காரணமாகையால் மாயையென்றும், அப்படித்தோற்றின சகத்தில் சுத்திகாரசிதாதி விபரீதமுண்டாக்கையால் மோகமென்றும், வித்தையினிடமாய்க் கெடுகையால் அவித்தை யென்றும், சத்ருபத்துக்கு அந்நியமாகையால் அனூர்தமென்றும் பெயராம்.

மாயாதர்மத்துவயம்.

சங்கோச விகாசமென மாயாதர்மத்துவயமுண்டு அவையெப்படியெனின், சித்திரபடமானது தன்பிரசாரணையால் நாநாவிதசித்திரங்காண்பித்துச் சங்கோசத்தால் அந்த நாநாசித்திரமும் அப்படியே மாயை தன்விகாசதர்மமத்தால் அகிலப்பிரபஞ்சமும் தோற்றுவித்துச் சங்கோசதர்மமத்தால் லடங்கச்செய்யும்.

மாயாகுணத்துவயம்.

அசுவதந்திரம், சுவதந்திரமென மாயாகுணத்துவயமுண்டு. அவற்றுள் - மாயைமித்தையாகையால் சத்ருப சைதந்நியம்விட்டுத் தானாகத் தோன்றாதே அசுவதந்திரமாம். சாகூதிகனுமாய், அசங்கனுமான ஆத்துமாவைச் சீவாதிப்பிரபஞ்சமயமாகப் பண்ணுவிப்பதே சுவதந்திரமாம். மாயைமித்தையென்பது ககனஞ்சுமம்போலச் சர்வதாசூரியமல்ல, சொப்பனதேகாதிகம்போலத் தோற்றிவிசாரிக்க இல்லாத மித்தையே மாயையென்றறி.

மாயாவிர்த்தித்திரயம்.

விசுத்தசத்துவருபமாயை, மலினசத்துவருபமவித்தை, தமப்பிரதான ரூபப்பிரகிருதியென மாயாவிர்த்தித்திரயமுண்டு. அவற்றுள் - மாயைசமுத்திலயங்களிலே பிரமத்துடனே அத்தியாச வைக்கியமாயிருந்து, பின் சாக்கிரசிருஷ்டியில் கிஞ்சித்துப் பேதாவஸ்தையாமளவில்

அந்தப் பீரம்மசைதந்நியந்தன்னிடத்திற் பிரதிபலித்துத்தானே சர்வக்
ருபத்து வாதி. குண விசிஷ்ட சைதந்நியனான ஈச்சுரனென்றும், பதிப
தார்த்தமென்றும், பிரோக விநுருவென்றுங் கொள்வதினால், அந்த ஈ
ச்சுரனுக்கு உபாதியாகி அமோககாரணியென்றும் சொல்லப்படும். அ
வித்தைதன்னிடத்திற் பிரதிபிம்பித்து, நாநாத்வத்தால் போக்துருக்க
ளான பசுபதார்த்த சீவருக்கு உபாதியாகி மோககாரணியென்றும் சொ
ல்லப்படும். பிரகிருதி போக்கியாத்மகத்துவத்தாற் பாசபதார்த்தமெ
ன்றும் குணத்திரய சாமான்னியாவஸ்தையால் அந்த அவித்தையிற் பி
ரதிபிம்பித்த சீவருடையபோகார்த்தமாய்ச், சகலகாரியமு மாகவேண்
டி ஈச்சுரன் சுந்நிதானலக்ஷண வீக்ஷணமாத்திரத்தால், விரிந்து முதற்
காலதத்துவமுண்டாய், மேற்காலவசத்தாற்பரிணமித்து, மகத்தத்துவ
மாம். அந்தமகத்துவமானது, விதைத்துத்தண்ணீர்வார்க்க அங்குரமாமா
காமல் பீசநியாயமுங்காட்டாமல், உற்பின்னாவஸ்தையைடைந்த பீச
ம்போலக் காரணப்பிரகிருதியுமல்லாமல், காரியகங்காரமுமல்லாமல்,
மித்தியாக்ஞான நிர்விகற்பசொருபத்தால், மத்தியாவஸ்தையாம். பின்
னும் அந்த மகத்தத்துவத்திற் குணபேதமாய் மித்தியாக்ஞான சவிகற்
மசொருபமான பிரதமாத்தியாசமென்னப்படுகிற மூலாகங்கார முற்ப
த்தியாம்.

குணத்திரயசிநுஷ்டி.

சத்துவ, ரஜ, தமமெனக்குணத்திரயமுண்டு. பிரகாச, பிரவிர்த்தி.
மோகமெனக்கிரமத்தில் சத்துவாதிகுணரூபமுண்டு. தைஜசம், வைகா
ரிகம், பூதாதிகமெனச் சத்துவாதிகுணங்களுக்குப் பரியாயநாமமாம்
அவற்றுள்.

சத்துவகுணத்தில்-மனசாதி அந்தக்கரணசதுஷ்டயமும், சுரோத்தி
ராதி ஞானேந்திரியபஞ்சகமும் தோன்றும்.

ரஜோகுணத்தில்-வாக்காதிகர்மமேந் திரியபஞ்சகமும், பிராணாகிவா
யுபஞ்சகமும் உதிக்கும்.

தமோகுணத்தில் ஆகாசாதிபூதபஞ்சக முற்பத்தியாம்.

பின் பூதபஞ்சகரண சம்மேனனத்தால் பீரம்மாண்டா புவன சரீர
கடாதிவிஷயங்களுண்டாம்.

அந்தமனசாதி அந்தக்கரணத்துக்குக் கிரமத்தில் விஷயங்களை, நினை
ப்பது, நிச்சயிப்பது, அபிமானிப்பது, அபநிப்பது வியாபாரமாம். இ

தற்குச்சந்திரன், சதுர்முகன், சூதத்திரக்ஞன், திரிபுராரந்தகன் அதி
தேவதைகளாம். இதயமே கோளகஸ்தானம்.

அந்தச் சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களுக்குக் கிரமத்தில், சத்தா
தி விஷயங்களைக் கேட்டல், பரிசித்தல், பார்த்தல், ருசித்தல், மணங்
கொள்ளுதல், வியாபாரமாம். இதற்குத்திக்கு, மாருதம், இந்திரன் வருண
ன், அஸ்வினி அதிதேவதைகளாம். கர்ணனாதிக்களே கோளகஸ்தானம்.

சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களுக்குப்பாகிய சத்தாதிவிஷயங்களை
யறிகிறுப்போலச், செவியையங்குலியான்மூடப் பிராணவாயு சாடரா
க்கினியிலுள்ள சத்தக்கிரகணம் அன்னபானோத்காரமாக, சீதஸ்பரிசு
கணம், நேத்திரத்தைமூட ஆப்பியந்தரதமோருபகிரகணம். ஏப்பமாக
ஆப்பியந்தராசக்கிரகணம். வாந்தியாக ஆப்பியந்தராகந்தக்கிரகணம். இ
ப்படி ஆப்பியந்தராசத்தாதி விஷயக்கிரகணமுண்டு.

அந்தவாக்காதி கர்மமேந்திரியங்களுக்குக் கிரமத்தில் சொல்லுவது,
வசனிப்பது, நடப்பது, பிடிப்பது, விடுவது, ஆனந்திப்பது வியாபா
ம். இதற்கு அக்கினி, இந்திரன், ரவி, மிருத்திபு, பிரதேசன் அதிதேவ
தைகளாம். முகாதிக்கோளகஸ்தானம்.

அந்தக்கரண ஞானேந்திரிய கர்மமேந்திரியமென்னும் பதினான்கும்,
ஆத்தியாத்மிகமாம். அவற்றின்விஷயமே ஆதிபௌதிகம். அதிதேவ
தையே ஆதிதெய்விகம் அந்தச் சந்திராராதிதேவதைகளே விராட்புரு
ஷன். அவனுடையதே தூலசரீரம். அந்தக்கரணேந்திரியாதிகமே இர
ணிய கர்ப்பன் சூக்ஷ்மசரீரம். அந்தச்சரீரமே தமோருபத்தால் அந்த
ரியாமிக்கு ஆவரணமாம்.

அந்தப்பிராணவாயு இதயஸ்தானத்திலிருந்து, உசவாச நிகவாசம்
பண்ணும்-

அபரணவாயு குதஸ்தானத்திலிருந்து, மலமூத்திரத்தைக் கழிப்பிக்
கும்,

சுமானவாயு நாபிஸ்தானத்திலிருந்து, உண்ட அன்னசாரத்தைச் சர்
வாங்கத்துக்கும் பகுத்துக்கொடுக்கும்.

உதானவாயு கண்டஸ்தானத்திலிருந்து, வாந்தி பண்ணுவிக்கும்,

வியானவாயு சர்வாங்கத்திலு மிருந்து, தேகத்தை நிறுத்திவிக்கும்,
கிரமத்தில் பிராணவாயுவிற ஞேன்றின நாகவாயு மெய்யை முதுக்கிக்
கொட்டாவிவிடும், கூர்மவாயு விக்கலேப்பமிடும், நிருகரவாயு தும்மலி
ருமலுண்டாக்கும், தேவதத்தவாயு சிரிக்கும், வசனிக்கும் தன்னுசய

வாயுதுர்க்கந்தங்களை யெழுப்பிப், பிராணன்போயும் ஐந்துநாளிருந்து
தேகத்தை வீங்கச்செய்து தலைவெடிக்கப்பண்ணிப்போம்,

நாகாதிவாயுவைந்தும், பாகியவாயுவென்று சொல்லப்பட்டு, வாக்கா
தி கர்மமேந்திரியங்களைச் சேஷ்டிக்கிறதற்கேதுவாம். பிராணாதிவாயு
வைந்தும், ஆப்பியந்தர வாயுவென்று சொல்லப்பட்டிச், சுரோத்திரா
தி ஞானேந்திரியங்களைச் சேஷ்டிக்கிறதற்கேதுவாம். விரம்பன், முக
தியன், பிரபஞ்சன், அந்தரியாமியென்னு மிந்நான்குஞ் சீவசம்பந்தவா
யுக்களாம் மனசாதிநந்தக் கரணங்களைச் சேஷ்டிப்பிக்கும்.

அந்தப்பூமியாதி பஞ்சபூதங்களுக்குக் கிரமத்தில் தாரணை, பிண்டிக
ரணம், பாகஞ்செய்தல், உலாவல், ஆவகாசிப்பித்தல் வியாபாரமாம்-
இவைகளுக்குப் பிர்மமா-விஷ்ணு-ருத்திரன் - மகேச்சுரன்-சதாசிவன்,
அதிதேவதைகளாம். கந்தாதியேகுணங்களாம்- அதெப்படியென்னின்-
ஆகாசத்துக்குப் பிரிதித்தொனி ரூபமான சத்தகுணம் (க), வாயுக்குச்
சத்த, மனுஷனுசீத ஸ்பரிசத்தோடு (உ) அக்கினிக்குச் சத்தஉஷ்ணஸ்
பரிசம் - பிரபாருபத்தோடு (ங) சலத்துக்குச்சத்தம், சீதஸ்பரிசம், சு
வேதரூபம், மதுராசத்தோடு (ச) பூமிக்கு, சத்தம், கடினஸ்பரிசம், நீ
லாதிவிசித்திரரூபம், மதுராதிநாராசம், துவிதகந்தத்தோடு-டு.

தி ரி பு டி.

ஞாநுரு, ஞானம், ஞேயமெனத்திரிபுடியுண்டு. அவற்றுள், மூலாக
ங்காரத்தில் பிரிதிபலிக்குஞ் சீவசைதந்தியமே ஞாநுரு, மனதிற் பிரிதி
பலிக்குஞ்சைதன்னியமே ஞானம். பூதபௌதிகவிஷயங்களில் பிரிதிப
லிக்குஞ் சைதன்னியமே ஞேயம், அவற்றுள்.

மனமே-உச-ஆம் தத்துவம். மூலாங்காரமே-உடு-ஆம்தத்துவம். அ
கங்காரகதசிதாபாசசீவனே, உசு-ஆம் தத்துவம் மாயோபாதிகளுந்
ச்சுரனே-உள-ஆம்தத்துவம். அகங்காரசீவர்க்கு அதிஷ்டானமான கூ
டஸ்தனே-உஅ - ஆம்தத்துவம். அந்தமாயா ஈச்சுரருக்கு அதிஷ்டான
மானபிரம்மமே உசு-ஆம்தத்துவமாம்,

பிரகிருதிகாரியோதயதுவயம்,

அவை கிரமசிருஷ்டியென்றும் யுகபத்சிருஷ்டியென்றுமிரண்டு, அ
வற்றுள்-மூலப்பிரகிருதியில், மகத்தத்துவமும், அகமும், தன்மாத்திர
பஞ்சகமுமெனச் சத்தப்பிரகிருதியுண்டு. அவற்றுள், பஞ்சபூதம் அ
திற்பிரமாண்டபுவன சரீரகடாதிபிரபஞ்சோதயமே கிரம சிருஷ்டியா

ம். நிஸ்தரங்க சமுத்திரத்துள் ஏககாலத்தில், வாயுவசத்தால் விசித்திரம், பேன, தரங்க, புற்புதாகிருதயமாயோலச், சச்சிதரந்த பிரம்மத்தில் ஏககாலத்தில், மாயாமய நாமரூபப்பிரசாரணையே யுகபதிருஷ்டியாம். இந்த இரண்டுபிரகாரமும் கருதிசித்தமாகையால், அங்கீகாரமாம், அவற்றுள்.

அதிரோகித பிரம்மசொரூபமான விகாரமில்லாத ஈச்சரனாஸ், சடப்பிரகிருதியில், சகலகாரியோதய மெப்படியென்றால், இச்சாதிக மில்லாத சூரியனாஸ் யத்தனாதிகமில்லாத சூரியகாந்தத்தில், அக்கினி ஜோஷிக்ருமாயோல ஈச்சரனாஸ், பிரகிருதியில் மகதாதிகாரியோதயத்துக்கு விரோதமில்லை.

மாயாகாரியோதயசதுஷ்டயம்.

விருத்தி, பரிணாமம், ஆரம்பம், வீவர்த்தமேன மாயாகாரியோதய சதுஷ்டயமுண்டு. அவற்றுள் படகுடரபாவ. கூரதத்தியாகார தந்துபடநியாயாச்சு சர்ப்பரூபமெனக் கிரமத்தில் திருஷ்டாந்த சதுஷ்டயமுண்டு. சத்ரூபப்பிரமத்தில், மித்தியாவஸ்து கற்பனைக்கு ரச்சசர்ப்பஸ்தானுசார, சொப்பனேந்திரசால, கந்தர்வநகர, சத்திகாரசித, நீலககன, மரீசிகாசல முதலானவை திருஷ்டாந்தசமுகமாம், நிர்விகாரசொரூபாத்துவயனான ஆத்மனிடத்தில், மித்தியாவஸ்து கற்பிதமானால், அங்கப் பிராந்தியாருக்குத் தோன்றினதென்றால், யாதாமொரு யோகிச்சரணிடத்தில் சதிரதிகாங்கைகூடியென்னுந் திரிவிதரூபங்களும் சொப்பனத்தில் ஏககாலத்திற் றோன்றினும், அதனால் அவனுக்கு யாதொரு ஆனியுமில்லாததுபோலச் சாட்சிகளுள்- ஆத்மனிடத்திற் குணத்திரயாத்துமகப்பிரகிருதியில் பிராந்திஞாதுரு, பிராந்திஞானம், பிராந்திஞேயமென்னுந் திரிபுடிமயப்பிரபஞ்சம் ஏககாலத்திற் கற்பிதமானாலும் அந்த ஆத்மாவுக்கு யாதொரு ஆனியுமில்லை.

ஈச்சரனாஸ் சிருஷ்டியான மாயாமய வியோமாதி பிரபஞ்சமானது, சொரூபத்தில் ஏகப்பிரகாரமாம்.

விஷயத்திரயம்.

அதனிடத்தில் சீவபுத்தி கற்பிதமான, போக்கியத்வரூபமே, பிரீதி விஷயம். துவேஷவிஷயம், உபேக்ஷாவிஷயமெனத் திரிவிதமுண்டு-அவற்றுள். வனிதாதிவிஷயமே பிரீதிவிஷயமாம். வியாக்கிராதிவிஷயமே துவேஷவிஷயமாம். வீதித்திராணாதிகமே உபேக்ஷாவிஷயமாம். அந்த

விஷயமொன்றில் ஈசக்காரநிர்மலிதமான ஏகாகாரமும், சீவகற்பிதமான அநேகாகாரமு மானதற்குத் திருஷ்டாந்தமாம், ஈசக்கானுல நிர்மலிதமான ரத்தினாதிவஸ்து தானொரு பிரகாரமாயிருக்கும்போதும், போக்துருக்களுடைய புத்தியுத்திகற்பித நாநாவித்தத்தால ரத்தினந்தன்னைப்பெற்றவர்களுக்குப் பிரீதிவிஷயமாம். அதனைப் பெறுதவர்களுக்குத் துவேஷவிஷயமாம். விரத்தனுக்கு உபேக்ஷாவிஷயமாம். இதனை அபிவிருத்திக்கு செய்யவேண்டிவேறுமொரு திருஷ்டாந்தங் காட்டுகின்றார். ஆஃதியாதெனின்.

ஒருஸ்திரீயின் மாம்சமயமான ரூபம் ஏகப்பிரகாரமாயிருக்க, அந்தஸ்திரி போக்துருக்களின் புத்தி கற்பிதாகாரத்தால, பிதாவுக்குப் புத்தியியென்றும், பக்தாவுக்கு வனிதைபென்றும், சுதனுக்கு மாதாவென்றும், வெகுவிதமானாற்போல, சர்வவிஷயமும் இப்படி ஏகானேகப்பிரகாரமாய் ஈசக்காரநிர்மலிதமான, பிரபஞ்சமே பாதகமில்லையாகியும். குருசர்ஸ்திராபுபத்தால் மோட்சசாதனமாகியும், தன்னை விடுதற்கு அசக்கியமானதாகையால், அதை அங்ஙனநிறுத்திச் சீவகற்பித பிரபஞ்சமே அநேகாகாரமானதனால், மோட்சாபேக்ஷிதராலே நிவிர்த்தி பண்ணுதற்கு யோக்கியமானது.

பிரபஞ்சத்துவயம்.

சாஸ்திரப்பிரபஞ்சம், அசாஸ்திரப்பிரபஞ்சமெனப் பிரபஞ்சத்துவயமுண்டு. அவற்றுள், ஆத்துமப்பிரம்மவிசாரமே சாஸ்திரப் பிரபஞ்சமாம் அது ஞானாதிசாதனத்தால் ஆத்துமசாட்சாத்காரமானதற்குமே ஸ்விடத்தக்கது. அசாஸ்திரப்பிரபஞ்சம் - தீவரமென்றும், மந்தமென்றும் இருவகைப்படும். அவற்றுள், தீவரப் பிரபஞ்சமாவது காமக்குரோதாதிகமாம். மந்தப்பிரபஞ்சமாவது மனோகற்பித சாதிகர்மமாகியமாம். இந்த அசாஸ்திரப்பிரபஞ்சம் ஆத்மசாட்சாத்காரத்துக்குவிரோதமாகையால், ஞானப்பிரபஞ்சத்துக்கு முன்னே விடத்தக்கது. இந்த உபயபிரபஞ்சமும், ஆத்மசாட்சாத்கார மானதற்குமேல் மோக்ஷ சித்தியாய் சர்வநாவிடத்தக்கதென்பதே ரகசியார்த்தமாம்.

உபாதித்தரெயம்.

அவச்சின்னோபாதி, பிரதிபிம்போபாதி, அத்தியாசோபாதியென உபாதித்திரயமுண்டு. அவற்றுள், பிரத்தியேகாதத்துமனுக்குச் சுழுத்தி

ரூபாவித்கையே அவச்சின்னோபாதியாம். தற்காரியமானபுத்தியில் அந்த ஆகிதமன் பிரதிபலித்திருப்பதே பிரதிபிம்போபாதியாம். அந்தப் புத்திகதமாய்ச் சுகதுக்காதிகளை அந்த ஆக்துமன் புதிக்கிரூப்போ விருக்கிறதே அத்தியாசோபாதியாம்.

அதந்திரசசதுஷ்டயம்.

அதுவல்லாததை அதுவென்னும் புத்தியே சுதற்காரசித்திருஷ்டாந்த ராத்தியாசலட்சணம். அந்த அத்தியாசமே மித்தியாத்தியாசம், இதாரத்தியாசம், இதோதாரத்தியாசம், சத்தியாத்தியாசமெனச் சதுர்விதமாம். அவை அக்கினிசம்பந்தத்தாற் சலத்துக்கு உஷ்ணமாவதுபோலப் பிரத்தியெகாத்துமன் சந்திரிபிற்கிரமத்தில், நடமாடுவன, பார்ப்பன, நினைப்பன, அறிவன சத்திகளுண்டாகிய தூலசரீரமே மித்தியாத் தியாசம். இங்கிரியவர்க்கமே யிதாரத்தியாசம். அந்தக்கரணமேயிதொ தாரத்தியாசம். மூல வாங்காரமே சத்தியாத்தியாசம். அகமென்பதிற் பிரத்தி யெகாத்துமாகங்காரமே ரச்சுசர்ப்பமென்னு மாப்போல, நிருபாதிகாத்தியாசம். அகங்கர்த்தாவென்பதில் பழக மணிக்கொத்த அகங்காரதர்மமாத்துமருக்கே சோபாதிகாத்தியாசம். இச்சாம்மியகமென்பதில், அந்தக்கரண தர்மமாத்துமருக்கே பிரவாகசலபதங்கப் பிரதிபிம்பம்போலத் தத்தர்மமாத்தியாசம். குடும்பாத்மருக்கே யக மென்பதில் புத்திரகளத்திராதிகளுக்கே ஓடத்திலிருந்த விவகாரம் போலச் சம்பந்தமாத்திராத்தியாசம். இந்த அத்தியாசத்தால், நிர்விகாரான ஆக்மனுக்கே சமுசாரகற்பனையாம்.

பஞ்சாவஸ்தை.

சாக்கிர, சொப்பன, சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதமெனப் பஞ்சாவஸ்தையுண்டு அவற்றுள், பஞ்சபூத, தசேந்திரிய, பிராணாதிவாயுபஞ்சக, அந்தக்கரண சதுஷ்டயமென்னுஞ் சதுர்விம்சதி தத்துவாத்துமகமான, தூல சரீரத்தில், சத்துவகுண, அகாராக்ஷரவிஷ்ணு அதிதேவதை, லோசனஸ்தானம்.

இதயகமல அஷ்டதளகத விகவசேவனும், விராட்சகிதனான ரச்சுரனும் ஏகமாய் வனிதாதி சமஸ்தவிஷயபோகமுஞ் சகல கரணசாமக்கிரியையால் அனுபவிப்பதே சாக்கிராவஸ்தை.

அந்த - ௨.௪ - தத்துவத்தில் - தூலபூதம் - ௫ - சித்தமும் ஆங்காரமும்

மாகிய - (உ)ம். நீக்கிநின்ற - டிஎ - தத்துவமும், சூகூழமதனுவில்லாஜோ
குண உகாராகூடா பிரம்மன் அதிதேவதை, கண்டஸ்தானம்.

இதயகமல கர்ணிகாதி தைஜசீவனும், சூக்திராத்தும சகிதஞ்ஞாந
ச்சுரணம் ஏகமாய்ச் சாக்கிரவாசலுபோகத்தை மனமென்னுங் காரண
த்தால் அனுபவிப்பதே சொப்பனாவஸ்தை.

பறந்துமேயப்பட்ட குஞ்சுகளெல்லாவற்றையுந் தன்பகூத்தன அ
டக்கிக்கொண்டு, நித்திராசெய்யும் பதாயுதவகூதியைப்போலச், சமஸ்
தகாரியமும் உட்கொண்டு தற்சமஸ்காரசகிதமாய், ஆத்மாசிரயத்தில்
நிரவஸ்தையா யிருக்கப்பட்ட பிரகிருதிருபமான காரணதேகத்தில் த
மோருண மகராசூரருத்திரன் அதிதேவதை, இதயஸ் தானம் தத்கம
லகரணி காக்கிரமத்தியகதி பிராக்கிபசீவனும், அந்தரியாமி சகிதஞ்ஞா
நச்சுரணம் ஏகமாய்ப் பிரம்மானந்த விஷயபோகத்தை மாயாவிருத்தி
யென்னுஞ் சூகூழமகரணத்தால் அனுபவிப்பதே சூழத்தியவஸ்தை.

இந்தச் சாக்கிராதி அவஸ்தைக்கு அவஸ்தாத்திரயம், காமத்திரயம்
புரத்திரயம், ஸ்தானத்திரயமெனப் பரியாயநாமங்களுண்டு.

அந்தச் சாக்கிரத்தில் தற்கமலமழிந்து, மனோவியாபாரமழிந்து, ப்ர
மாத்தும சிந்தனைசெய்வதே துரியாவஸ்தை.

அந்தத் துரியாவஸ்தையில், ஆத்தும னிடத்தில் மனோமக்கினமா யி
ருப்பதே துரியாதீதா வஸ்தை இந்த அவஸ்தை களில், ஸ்தாபாங்களு
க்குச் சூழத்தியும், பசுக்களுக்குச் சொப்பனஞ்சூழ்த்தி யிரண்டும், தே
வர்களுக்குச் சாக்கிரமும், மனிதருக்கு அவஸ்தாத் திரயமும், உன்மத்
தருக்குத் துரியமும் யோகிகளுக்குத் துரியாதீதமும், அவற்றுள்மு
தன்முன்றவஸ்தையும் மனிதருக்குத் தன்னிலிருந்துதானேதோன்றிச்
சமூசாரகத்துவமாம். மற்றய விரண்டவஸ்தையும், யோகாப்பியாசப
லத்தால் பின்னும், மோகூசாத்நமா யிருக்கும். அந்த அவஸ்தைக
ளொன்றினி லொன்றில்லாமையாலும், காலதேசாதி நியமத்தில் தோ
ன்றுவதில்லாமையாலும், மித்தியாபூதமாம். அவற்றுள், அனுசூதஞ்ஞ
யிடைவிடாதறிகிற நிசதுரியஞ்ஞ ஆத்மனே சத்தியனும், அந்தச்சாக்
கிர சொப்பனங்களில், அறிவுண்டென்பது பிரசித்தம். சூழத்தியி லறி
வுண்டென்பதற்கு எழுந்திருந்தகாலத்தில், நானொன்றுமறியாமல் நித்
திநாபண்ணினேன். சுகத்திலே நித்திநாபண்ணினே னென்றுசொல்
ல என்னகாரணத்தா லில்லையெனின் 'ஒருவஸ்துவை எடுப்பதற்குக்கூ
பத்தில் முழுவினவனுக்கு அந்த வஸ்து உண்டில்லை யென்பதை யங்கி
ருந்துவெளியேபுறப்பட்டாலல்லது சொல்லுவதற்குக்கூடாததெய்யடி.

யோ. அப்படிச் சுழுத்தியில் அறிவுண் டானாலும், காலகர்மம் சமீரண வசத்தால் எழுந்திருந்து கரணசககாரியாலல்லது தானறிந்துசொல் வதற்குக்கூடாது, ஆகையால் சர்வாவஸ்தைக்குஞ் சாட்சிகளுள் ஆத்ம னுக்கே சச்சிதானந்த சுவயம்பிரகாசரூபத்துவம் அனுபவசித்தம்.

கோசபஞ்சகம்.

அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆனந்தம யமெனப் பஞ்சகோசமுண்டு. அவற்றுள்-பிதா, மாதா, சுக்கிலசோ ணிதத்தாலான தூலசரீரமே அன்னமயகோசமாம். சூட்சுமதனுவில், பிராணவாயு, கர்மமேந்திரியங்களுக்கடிப் பிராணமயகோசமாம். மன மும், ஞானேந்திரியமுங்கூடி மனோமயகோசமாம், பிரத்தியெகாத்ம சைதந்திரிய சாயைபுடனேகூடி, லோகாந்த சூந்தம்போலிருந்த அகங் காரமும், ஞானேந்திரியங்களுங்கூடி விஞ்ஞானமயகோசமாம். காரண தேகரூபமான அவித்தையும், சாக்கிரத்தில் வனிதாதி விஷயதரிசனசா ரீப்பிய சம்போகங்களால், கிரமத்திலுண்டான பிரியம்,மோதம், பிர மோதமென்னுந் திரிவிதமுங்கூடி ஆனந்தமயகோசமாம். விஞ்ஞானம ய கோசரூபமான அகங்காரமே, ஆத்மாவென்பார். அறிவில்லா ராகிய விவேகசூனியார். அகமென்னுந் தம்மனுபவத்தால் ஆத்துமா வென்று ஞ்சொல்லுவார். அதற்கு நீலோற்பலமென்னுமிடத்தில் நீலகுணவிசே ஷணத்துடனே விசேஷியமானவுற்பலமும், வேத்திய மாவதுபோலத் தேகோகமென்னுமிடத்தில், தூலதனுவினுடனேகூடிச் சுரோதாகமெ ன்னுமிடத்தில் இந்திரியங்களுடனேகூடி, ஞாதாக மென்னுமிடத்தில், அந்தக் கரணங்களுடனேகூடி, பிரத்தியெகாத்துமனுக்கு வேத்தியமா ம், அதனால் அகங்காரமாத்துமாவல்ல. ஆனால், அசேதனாகங்காரத்து ச்சுப் பாகியாப்பியந்தர விஷயங்களை யறிவதெப்படியென்னின், காந் தக்கல்லின் சந்நிதானத்தில், ஊசிசேஷடிக்கிறதுபோலவும், வெய்யலி லேபிடித்த சுண்ணாடியினுள் மனையிருள் வெளியாவதுபோலவும், பிர த்தியெகாத்துமன் சந்நிதானத்தில், சைதந்திரியபிரதிபிம்பந் தன்னிடத் திலிருக்கையால் அந்தச் சடமானவகங்காரமேபாகிய விஷயத்தி லறிவு டனேகூடிச் சாக்கிரசொப்பனத்தில், சஞ்சரித்துச் சுழுத்தியில் அடங் கும் மற்றப்பிரபஞ்சத்துக்கு உபமானம். அகங்காரலயாவஸ்தாத்மகமா ன, சுழுத்தியுள் அவித்தையென்னும், உண்மனைச் சுவரையும், நித்தி ரையென்னுங் கபாடத்தையும், நிஷ்களரூபமான தன்னையுந்தானேபிர காசித்திருப்பதே பிரத்தியெகாத்தும சோதியெனப்படும். பின்காலக

கர்ம்மசமீரணப் பிரேரகத்துவத்தால், தாமசமானநித்திராகபாடந் திறக்
கப் பின் அந்த அவித்தையின் பிரதமாவஸ்தாத்மக தத்துவமென்னும்
வாசற்படியிலிருந்த சாத்துவிகமான அகங்காரமென்னும் படிமணி
அந்தப் பிரத்தியெகாத்மப் பிரதீபப் பிரதிபிம்பகற்பிதமாய், முன்போ
லச் சீவனென்பித்துக்கொண்டு சொப்பனமான, நடுமனையும் விளக்கி,
பின் இந்திரியங்களென்னும், கவாட்சிவாசல்களாற் புறப்பட்டுச்சாக்கி
ராவஸ்தையான பாகியமுற்றத்தையும், பிரகாசிப்பிக்கும். பின்காலகர்
ம்மசமீரணப்பிரேரகத்துவத்தால், நித்திராகபாட மூடினவுடனே, அந்
த அகங்காரமென்னும் படிமணி தனக்குக் காரணமான அவித்தையு
ளடங்கலால் சாக்கிர, சொப்பனமென்னும், பாகியமுற்ற நடுமனை யிர
ண்டும் அந்தகாரமயமாய் அந்த அகங்காரமணியிற் பிரதிபலித்திருந்த,
சித்திப்பிரகாசந் தனக்கு மூலபூதமான பிரத்தியெகாத்மகப் பிரதீப
த்தில் ஐக்கியமாம்,

இப்படிச்சாக்கிராதி அவஸ்தாத்திரயங்களில், அகங்காரத்தின் பா
வபாவங்களை, அவிகாரனாய் அறியுமாத்துமனெருவன் வேறே யிருக்
கையில் அகம் ஆத்துமனல்லவென்பதே சித்தம்.

பாகியவிஷயத்துக்கு ஆத்துமனாய், பிரத்தியெகாத்துமனுக்கு வேத்
தியமாகையால், சடாசடருபம் தர்ப்பணத்தின்பின்புறம், முன் புறமு
ம்போலப் பிரகாசாப் பிரகாசாத்துமகமான, அகங்காரத்துக்குத் தேக
ம். சிற்சாயாப் பிரத்தியெகாத்துமகனென்னும் இந்த மூன்றினுடனே
சம்பந்தமுண்டு. அவற்றுள்.

அகமாத்துமாவென்பதனால், சிற்பிரதிபிம்பயுக்தமான, அகங்காரச
ம்பந்தத்தால், தூலதேகத்துக்கும் உஷ்ணதிகளை யறிகிறதே கர்ம்மசனி
தமாகிய கர்ம்மசமெனப்படும். அகஞ்சானாமியென்பதனால் சிற் சாயா
வகங்காரசம்பந்தமே சிருஷ்டிதொடங்கி, மோட்சபரியந்தங் கெடா
தாகையால், சகசமெனப்படும் அகங்கரோமியென்பதனால் அசங்கனா
ன பிரத்தியெகாத்துமாகாங்காரசம்பந்தமே, பிராந்திசந்நிய மெனப்பட
ும். இவைமுதலானவெல்லாம் திர்சியவிவேகம்.

சேவசப்தாவஸ்தை

அஞ்ஞானம், ஆவரணம், விசேஷம், பரோக்ஷஞானம், அபரோ
க்ஷஞானம், சோகநிர்த்தி, நிரங்குசதிர்ப்பதியெனச் சேவசப்தாவஸ்தை
யுண்டு, அவற்றுள் சமுசாரசகத்திராணான சிதாபாசசேவன் சுருதிவி

சாரத்துக்குமுன் தன்னிஜரூபமான சுவயம்பிரகாச பிரத்தியெகாத்து
மனை அறியாதிருப்பதே அஞ்ஞானமாம் பின் ஒவ்வொருவேளைசிதாத்
மப் பிரசங்கம் வந்தவிடத்தில் பிரத்தியெகாத்துமனில்லை, அவனிருந்
தால் தோன்றாது வென்னும் இந்தவுபயவிதசந்தேகமே அந்த அஞ்
ஞானகாரியமான ஆவரணமாம் பின்தானேகர்ம்மகத்துரு தானே கர்
ம்மபலபோக்துருவென்று என்னுவதேவிக்ஷேபமாம் பின், ஆத்தும
ன் அஸ்தித்துவஞ்சொல்லுகிற சுருதி குருவாக்கிய வசத்தால் பிரத்தி
யெகாத்துமன் உண்டென்று தெளிவதே முதலாவது சத்தாவரண நி
வர்த்தகமானபரோக்ஷஞானமாம்பின்நீயே பிர்ம்மமென்று சொல்லும்
வேதவாக்கிய விசாரப் பிரவாக வசத்தால், பிரத்தியெகாத்துமன் நா
னென்றறிவதே இரண்டாவ தாகிய பாஞாவரண நிவர்த்தகமான அப
ரோக்ஷஞானமாம் பிரத்தியெகாத்துமன் சாக்ஷாத்காரமானதற்குமேல்
நான் கர்ம்மகர்த்துரு கர்ம்பலபோக்துருவென்னுஞ் சுவயரூப துக்கப
ரித்தியாகமே சோகநிவர்த்தியாம் செய்பத்தக்க கிருத்திய மெல்லாஞ்
செய்யப்பட்டது எய்தத்தக்க பலமெல்லாம் எய்தப்பட்டதென்னுஞ்
சகசபரி துஷ்டியுண்டாயிருப்பதே நிரங்குசதிர்ப்தியாம்.

சோகநிவர்த்தி நிரங்குசதிர்ப்தியென்னும், இரண் டவஸ்தையும் அ
பரோக்ஷ ஞானபலமாம், சுவயம்பிரகாச சித்ரூபமான ஆத்மனுக்கு நித்
தியாபரோக்ஷத்துவ முண்டென்கையாள், அன்னுள் அஞ்ஞானதி சத்
தாவஸ்தைகூட அறியாததோ வென்றால், திருஷ்டாந்தம் தச புருஷ
ரொன்றாக்கடி நதியைக்கடந்து போய்த் தம்மைப்பராமரிக்குஞ் சம
யத்தில், அவரில் நவசங்கியா புருஷரை யெதிரிட் டெண்ணித் திரிவா
னொருபுஷன் தன்னைத் தசமனென்றறியாததே அஞ்ஞானமாம் பின்பு
தசமனில்லை அவனிருந்தால் தோன்றாது வென்னும் உபயப்பிராந்தி
யே அஞ்ஞானகாரியமான ஆவரணமாம் பின்தசமன்நதியின் மிருதனா
னென்பதே விக்ஷேபம் பின்வேறொரு ஆப்தவசனத்தால் தசமனை
சுவர்க்கம்போலுண்டென்றறிவதே அந்தத் தசமனில்லையென்னு முத
ல் ஆவரணத்துக்கு விரோதியான பரோக்ஷஞானமாம் பின்னவசங்கி
யா புருஷனுடனே கூட்டிக் கிரமத்தி லெண்ணி நீ யெதசமனென்று
தெளிவிக்கத்தானே தன்னை சாக்ஷாத்காரமாக அறிவதே தசமனோன்
னொருவேன்கின்ற இரண்டாமா வரணத்துக்கு விரோதியான அபரோ
க்ஷஞானமாம் பின்தசமன்மிருத துக்கம்விடுவதே சோகநிவர்த்தியாம்
பின்னிசஸ்திதியா யிருப்பதே நிரங்குசதிர்ப்தி.

வேதவாக்கியத்திரயம்.

விதிவாக்கியம், நிஷேதவாக்கியம், சித்தார்த்தபோதவாக்கியமெனத் திரிவிதமுண்டு. அவற்றுள் முக்கியாதிசெய்ய வேண்டுமென்பதே விதி வாக்கியமாம். சுராபாஸ்தி செய்யக்கூடாதென்பதே நிஷேத வாக்கிய மாம். விதிநிஷேதகுனியமாய் பிரம்மமாத்ரும வைக்கியவஸ்துரூபமாத்திர ம்போதிப்பதே சித்தார்த்தபோதவாக்கியமாம்.

மகாவாக்கியம்,

அந்தச்சித்தார்த்த போதவாக்கியம், இருக்கு, எகர், சாம், அதர்வண மென்னும் நான்கு வேதங்களிலும், கிரமத்தில், பிரதிபாதிக்கப்பட்ட, (பிரக்கியானப்பிரம்மம்,) (அகம்பிரமாஸம்,) (தத்துவம்சி,) (அயமாத்ருமாபிரம்மமென,) நான்கு மகாவாக்கியமுண்டு, அவற்றுள், முக்கியமானதத்துவம் சிமகாவாக்கியத்துக்கு தத்துவம் அசியெனப்பதத்திரய முண்டு. அவற்றிற்கு, பிரம்ம, ஆத்தம ஐக்கமென்று கிரமத்தில் பதத்திரயார்த்தமுண்டு, பின்னபதபதார்த்த வாக்கியங்களுக்குச் சாமாஸ்தி கரணசம்பந்தம். விசேஷண விசேஷ்யசம்பந்தம், லட்சிய லக்ஷணசம்பந்தமெனக் கிரமத்தில் சம்மந்தத்திரயமுண்டு. பதபதார்த்தங்களுக்கு வாச்சியார்த்தம், லட்சியார்த்தமென அர்த்தத் துவயமுண்டு, அவற்றுள், பூர்வோக்த தூலாதிதனுத்திரயமுண்டு சமஷ்டிரூபரான விராட்புருஷன், இரணியகர்ப்பன், அந்தரியாமியென்னும் ஈசுரர்களும், பிரம்மமுகூடி தப்தாயபிண்டம்போல ஏகாகாரமாகக்காண்பதே தத்பதத்துக்கு வாச்சியார்த்தமென்றும் முக்கியார்த்தமென்றும், அபிதார்த்தமென்றுஞ் சொல்லப்படும். தனுத்திரய வியஷ்டிரூபரான விசுவ-தைஜச-பிராக்கியசீவரூபமும், பிரத்தியெகாத்துமனுங்கூடி தப்தாய பிண்டம்போல ஏகாகாரமாகக் காண்பதே துவம்பகத்துக்கு வாச்சியார்த்தமென்றும் முக்கியார்த்தமென்றும், அபிதார்த்தமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

விராட்புருஷாதிகளை வேறுபடுத்தின நிருபாதிகபிரம்மமே தத்பதத்துக்கு லட்சியார்த்தமென்றும் சோதித சுத்த தத்பதார்த்தமென்றும், சொல்லப்படும்.

விசுவாதிகளை வேறுபடுத்தின நிருபாதிகப் பிரத்தியெகாத்துமமே துவம்பகமதுக்கு லட்சியார்த்தமென்றும், சோதித சுத்த துவம் பதார்த்தமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

சாரத்துக்குமுன் தன்னிஜரூபமான சுவயம்பிரகாச பிரத்தியெகாத்து
மனை அறியாதிருப்பதே அஞ்ஞானமாம் பின் ஒவ்வொருவேளைசிதாத்
மப் பிரசங்கம் வந்தவிடத்தில் பிரத்தியெகாத்தும னில்லை, அவனிருந்
தால் தோன்றுஞ் வென்னும் இந்தவுபயவிதசந்தேகமே அந்த அஞ்
ஞானகாரியமான ஆவரணமாம் பின்தானேகர்ம்மகத்துரு தானே கர்
ம்மபலபோக்துருவென்று என்னுவதேவிசேஷமாம் பின், ஆத்தும
ன் அஸ்தித்துவஞ்சொல்லுகிற சுருதி குருவாக்கிய வசத்தால் பிரத்தி
யெகாத்துமன் உண்டென்று தெளிவதே முதலாவது சத்தாவரண நி
வர்த்தகமானபரோக்ஷஞானமாம்பின்மேயே பர்ம்மமென்று சொல்லும்
வேதவாக்கிய விசாரப் பிரவாக வசத்தால், பிரத்தியெகாத்துமன் நா
னென்றறிவதே இரண்டாவ தாகிய பானுவரண நிவர்த்தகமான அப
ரோக்ஷஞானமாம் பிரத்தியெகாத்துமன் சர்க்காத்தகாரமானதற்குமேல்
நான் கர்ம்மகர்த்துரு கர்ம்மபலபோக்துருவென்னுஞ் சுவயரூப துக்கப
ரித்தியாகமே சோகநிவர்த்தியாம் செய்பத்தக்க கிருத்திய மெல்லாஞ்
செய்யப்பட்டது எய்தத்தக்க பலமெல்லாம் எய்தப்பட்டதென்னுஞ்
சகசபரி துஷ்டியுண்டாயிருப்பதே நிரங்குசதிர்ப்தியாம்.

சோகநிவர்த்தி நிரங்குசதிர்ப்தியென்னும், இரண் டவஸ்தையும் அ
பரோக்ஷ ஞானபலமாம், சுவயம்பிரகாச சித்ரூபான ஆத்மனுக்கு நித்
தியாபரோக்ஷத்துவ முண்டென்கையாள், அளனுள் அஞ்ஞானதி சத்
தாவஸ்தைகூட அறியாததோ வென்றால், திருஷ்டாந்தம் தச புருஷ
ரொன்றாக்கடி நதியைக்கடந்து போய்த் தம்மைப்பராமரிக்குஞ் சம
யத்தில், அவரில் நவசங்கியா புருஷரை யெதிரிட் டெண்ணித் திரிவா
னொருபுஷன் தன்னைத் தசமனென்றறியாததே அஞ்ஞானமாம் பின்பு
தசமனில்லை அவனிருந்தால் தோன்றுஞ் வென்னும் உபயப்பிராந்தி
யே அஞ்ஞானகாரியமான ஆவரணமாம் பின் தசமன்நதியின் மிருதனா
னானென்பதே விசேஷம் பின்வேறொரு ஆப்தவசனத்தால் தசமனை
சுவர்க்கம்போலுண்டென்றறிவதே அந்தத் தசமனில்லையென்னு முத
ல் ஆவரணத்துக்கு விரோதியான பரோக்ஷஞானமாம் பின்னவசங்கி
யா புருஷனுடனே கூட்டிக் கிரமத்தி லெண்ணி நீ யெதசமனென்று
தெளிவிக்கத்தானே தன்னை சர்க்காத்தகாரமாக அறிவதேதசமன்றோன்
ருஞ் வென்கின்ற இரண்டாமா வரணத்துக்கு விரோதியான அபரோ
க்ஷஞானமாம் பின் தசமன்மிருத துக்கம்விடுவதே சோகநிவர்த்தியாம்
பின்னிசஸ்திதியா யிருப்பதே நிரங்குசதிர்ப்தி.

வேதவாக்கியத்திரயம்.

விதிவாக்கியம், நிஷேதவாக்கியம், சித்தார்த்தபோதவாக்கியமெனத் திரிவிதமுண்டு. அவற்றுள் முக்கியாதிசெய்ய வேண்டுமென்பதே விதி வாக்கியமாம். சாரபாஸ்தி செய்யக்கூடாதென்பதே நிஷேத வாக்கிய மாம். விதிநிஷேதகுனியமாய் பிரம்மமாத்ரும வைக்கியவஸ்துரூபமாத்திர ம்போதிப்பதே சித்தார்த்தபோதவாக்கியமாம்.

மகாவாக்கியம்.

அந்தச்சித்தார்த்த போதவாக்கியம், இருக்கு, எசுர், சாம, அதர்வண மென்னும் நான்கு வேதங்களிலும், கிரமத்தில், பிரதிபாதிக்கப்பட்ட, (பிரக்கியானப்பிரம்மம்,) (அகம்பிரமாஸம்,) (தத்துவம்சி,) (அயமாத்ருமபிரம்மமென,) நான்கு மகாவாக்கியமுண்டு, அவற்றுள், முக்கியமானதத்துவம் சிமகாவாக்கியத்துக்கு தத்துவம் அசியெனப்பதத்திரய முண்டு. அவற்றிற்கு, பிரம்ம, ஆத்ரும ஐக்கமென்று கிரமத்தில் பதத் திரயார்த்தமுண்டு, பின்னபதபதார்த்த வாக்கியங்களுக்குச் சாமாஸ்தி கரணசம்பந்தம். விசேஷண விசேஷ்யசம்பந்தம், லட்சிய லக்ஷணசம் பந்தமெனக் கிரமத்தில் சம்மந்தத்திரயமுண்டு. பதபதார்த்தங்களுக்கு வாச்சியார்த்தம், லட்சியார்த்தமென அர்த்தத் துவயமுண்டு, அவற்று ள், பூர்வோக்த தூலாதிதனுத்திரயமுண்டு சமஷ்டிரூபரான விராட்பு ருஷன், இரணியகர்ப்பன், அந்தரியாமியென்னும் ஈசுரர்களும், பிரம் மமுங்குடி தப்தாயபிண்டம்போல ஏகாகாரமாகக்காண்பதே தத்பதத் துக்கு வாச்சியார்த்தமென்றும் முக்கியார்த்தமென்றும், அபி தார்த்த மென்றுஞ் சொல்லப்படும். தனுத்திரய வியஷ்டிரூபரான விசுவ-தை ஜச-பிராக்கியசேவரூபமும், பிரத்தியெகாத்துமனுங்குடி தப்தாய பிண்டம்போல ஏகாகாரமாகக் காண்பதே துவம்பதத்துக்கு வாச்சியார்த்த மென்றும் முக்கியார்த்தமென்றும், அபிதார்த்தமென்றுஞ் சொல்லப் படும்.

விராட்புருஷாதிகளை வேறுபடுத்தின நிருபாதிகபிரம்மமே தத்பதத் துக்கு லட்சியார்த்தமென்றும் சோதித சுத்த தத்பதார்த்தமென்றும், சொல்லப்படும்.

விசுவாதிகளை வேறுபடுத்தின நிருபாதிகப் பிரத்தியெகாத்துமனே துவம்பதமதுக்கு லட்சியார்த்தமென்றும், சோதித சுத்த துவம் பதா ர்த்தமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

அந்த ஸட்சணவாக்கியமாவது - சகர்லட்சணை-அசகர்லக்ஷணை-சக்தசகர்லக்ஷணை யெனத்திரிவிதமுண்டு, அவத்திற்குக் கங்காயாம கோஷப் பிரதிவசதி. குந்தாப் பிரவசந்தி சோயந்தேவதத்தகா எனக்கிரமத்திலுதாகாரணத் திரயமுண்டு. அவற்றுள்.

கங்காயாம் கோஷப்பிரதிவசதிக்கு, அர்த்தம் - கங்காசத்தம் பிரவாக்ரூபமான தன்முக்கியார்த்தகோஷம் இடைச்சேரிக்காசிரய மாகாமை யால், அதைவிட்டு அகன்தீரத்தைப்பற்றும். இதுஜகர்லக்ஷணை.

குந்தாப்பிரவசந்திக்கு அர்த்தம் - குந்தசப்தம்தன் முக்கியார்த்தத்தை விடாமல், குந்ததாரிகளைப்பற்றும். இது அஜகர்லக்ஷணை.

சோயந்தேவதத்தகா என்றது சகாவென்னுஞ் சப்தம் பூதகாலதேச வயோவிசிஷ்டனான, தேவதத்தனைச்சொல்லும், அயமென்னும் சப்தம் வர்த்தமானகாலதேச வயோவிசிஷ்டனான தேவதத்தனைச் சொல்லும், இந்தவுபய விரோததர்ம்மமுள்ள, பாதார்த்தங்களுக்கு ஐக்கியங்கூடாமையால், அந்தவுபயபதார்த்தத்தி லுள்ள விரோததர்ம் மாங்கிசம் விட்டு அவிரோத தர்ம்மாங்கிசமான தேவதத்தனை மாத்திரமே அங்கிகரிக்கப் பின் அவனேயிவன் இவனேயவனென் றிப்படித் தாதாத்மியமாமென்று இப்படிச் சொல்லுவதே ஜகதஜகர்ஷலக்ஷணை யென்றும், அர்த்தலக்ஷணை யென்றும் பாகத்தியாகலக்ஷணை யென்றும், பரியாயநாமமுள்ளதாய், அசியென்னும் பதத்துக்கு, உதாசரணமாய், இதுவொன்றே சொல்லுதற்கு யோக்கியமாம், அதெப்படியென்றால், கத்தென்னும்பதம், வாச்சியார்த்தமான, சர்வவஞ்ஞயத்துவாதி குணவிசிஷ்டனான பரோக்ஷனானசக்ரணையே சொல்லும் துவம்என்னும்பதம் வாச்சியார்த்தமான கிஞ்சத்து வாதி ஈனகுணவிசிஷ்டனான அபரோக்ஷனான சிதாபாசசீவனையேசொல்லும் இந்தவுபய விரோததர்ம்மமுள்ளபதார்த்தங்களுக்குஏகத்துவங்கூடாமையால், அசியென்னும்பதம் அந்த வுபயபதார்த்தகதபரோக்ஷத்துவ, அபரோக்ஷத்துவாதி விரோததர்ம்மமாங்கிசம்விட்டு, அவிரோத தர்ம்மாங்கிசமாகிய சைதந்திய மாத்மிரமானலக்ஷியார்த்தமாகிய பிரம்ம, கூடஸ்தரை யங்கிகரிக்க அதுவேயிது இதுவேயது வென்றிப்படித் தாதாத்மியகஞ் சொல்லும் பின் அந்த வுபயலக்ஷியார்த்தங்களில் பரோக்ஷத்துவ அபரோக்ஷத்துவாதிகளை, அவித்தியா கற்பிதமென்று போதிப்பதே சபலமாய ஆத்துமா அண்டாகாசபோதமாத்திரசித்தே யென்பது வாக்கியார்த்தம்.

சுருதியுத்தவாக்கியம்.

தத் துவமசிவாக்கியத்தால் பிரத்தியெகாத்மபரமாத்மருக்கு ஏகத் துவமாகையால், கடாதிவுபாதிநேதித்து, ஆகாசமொன்றென்பது போலவும், ராமச்சந்திரனை மனுஷத்துவம் விடுவித்து, நீயேவிஷ்ணுவென்பதுபோலவும், கர்ன்னனை வியாதபாவம் விடுவித்து, நீயே குந்திபுத்திரனென்பதுபோலவும், தசமன்மாணதுக்கம் விடுவித்து நீயே தசமனென்பதுபோலவும், சுவாபசித்தார்த்த மல்லாமல் ஒருபுருஷனுக்கே சுவர்க்கமுண்டென்னும் வாக்கியம்போல அபேகை யுண்டாக்குகிற அர்த்த வாதமென்றும், பிரதிமை தேவதா ரூபமென்னும் வாக்கியம்போல உபாசரூபமென்றும், மனுஷனைத்தேவேந்திரனென்னும் வாக்கியம்போல ஸ்துதிபரமென்றும், ஆனையாசனென்னும் வாக்கியம்போல உபசாரமென்றும், அக்கினி மாணவகனென்னும் வாக்கியம்போலக் குணசாதிரிசியமென்றும், இது கோவிந்தேகமென்னும் வாக்கியம்போலச் சாதிவியக்திபரமென்றும், கடம் மிருத்திகைக்கு அனந்தியமென்னும் வாக்கியம்போலக் காரியகாரணமென்றும், நீலோற்பலமென்னும் வாக்கியம்போலக் குணகுணித்துவமென்றும். கூடிரந்ததிக்குப் பேதமென்னும் வாக்கியம்போல வீகாரமென்றும், வாரிகணங்களுக்குக் கேகமென்னும் வாக்கியம்போல அங்கிசாங்கிசமென்றும், பிம்பப்பிரதிபிம்பங்களுக்கு ஐக்கியமென்னும் வாக்கியம்போலப் பிம்பப்பிரதிபிம்பவாதமென்றும், வெருவிதத்தால் இப்படிப்பேதபரமாய் விகற்பித்துச்சொல்வது சுருதிவிரோதமாம்.

முத்திசம்சயநிரசனம்.

சகல பிரபஞ்சத்துக்கும் மித்தையாததுவஞ்சொல்லும். வேதாந்தபட்சத்துள், சுருதிவிசாரத்தால் சத்தியமான முத்தியெப்படியாமென்றால், பிராந்தியானசொப்பன வனிதா சம்போகத்தில் சத்தியமாகவீரியம்விடுவதுபோலவும், சிலாகற்பிதபரவாதி தேவதாசேவையில், சத்தியமானசம்பத்தாதி சித்திபோலவும், யுதார்த்தமல்லாத தர்ப்பணப் பிரதிபிம்பாதிகளிற், சத்தியமானமுகலாவண்ணியாதி திரிஷ்ட மாவது போலவும், பிரபஞ்சத்தில் மகசுருதிவிசாரத்தால் பரமார்த்தமானமுத்திசித்தம்.

முத்திவிக்னத்திரயம்.

அஞ்ஞானம், சமுசயம், விவரீதமெனமுத்திவிக்னத்திரயமுண்டு. அவற்றுள் நான்பிரம்மமல்ல வென்றதே, அஞ்ஞானம். நான் பிரம்மமா

மோ அல்லலோவென்பதே சம்சயம். நான் பிரம்மமானாலும் சுருதியுத்தியால்முன் சிவபாவமெனக்கிருக்கின்ற தென்கிறதேவிபரீதம்.

அஞ்ஞானதிகளுக்கு விரோதத்திரயம்.

சிரவண, மனன, நிதித்தியாசனமெனக் கிரமத்தில் அந்த அஞ்ஞானதிகளுக்கு விரோதித்திரயமுண்டு. அவற்றுள் சுருதிவிசாரத்தால்கூடகாதிகளில் திடபுத்தியாவதெப்படியோ, அப்படிப் பிரத்தியெகாத்துமப்பிரம்மைக்கியமென்னும் உபநிஷத்துவர்க்கியத்தால், சத்தவிதலிங்கதாற்பரியம் அவதரிப்பதே சிரவணம், அந்தச்சுருதி அர்த்தத்தைபுத்தியாதிகளால், சிந்தனைசெய்வதே மனனம். அந்தநிச்சயமான அர்த்தத்திற் சித்தம் நிச்சலமாயிருப்பதே நிதித்தியாசனம். அவற்றுள்.

சிரவணத்தி லுற்பன்னமானஞானத்தால் ஆக்துமசாட்சாத் காரமாகையால் சிரவணமே முக்கியாங்கிமனன, நிதித்தியாசனம், அதற்குச் சுககாரிகளாகையால் முக்கியமல்ல. பாக்கியமான திருஷ்டாந்தம் அந்தப்பிரகாசமான தீபத்தின், சஞ்சலாவஸ்தையில், காரியசாமர்த்தியமில்லாமையால், வாயுசஞ்சாரத்துக்கு மறைவு கடுவதுபோல. மனனம அதனுடைய திரியைத்தூண்டிப் பிரச்சவலிதஞ் செய்வதுபோல, நிதித்தியாசனம்.

சத்தவிதலிங்கதாற்பரியம்.

உபக்கிரம், உபசங்காரம், அப்பியாசம். அபூர்வதைபலம், பூதார்த்தவாதம், திருஷ்டாந்தமெனச் சத்தவிதலிங்கதாற்பரியமுண்டு. அவற்றுள் சிருஷ்டிக்குமுன் சகத்து சத்ருபப்பிரம்மமே யாயிற்றென்று பின்னந்தப் பிரமத்துக்குச் சுவகதாதிபேதத்திரயம் நேகித்து அகண்டாகாசத்தைச்சொல்லுவதே, உபக்கிரமம், நாமரூபாத்மகசகத்தை அந்தப்பிரம்மத்திலே லயஞ்செய்து பிரத்தியெகாத்துமனுக்கு அந்தப் பிரம்மத்துடனே ஏகத்துவம்போதித்து, அந்தப்பிரம்மம், அத்துவைதமென்றுசொல்வதே, உபசங்காரம், உபக்கிரமம், உபசங்காரமென்னுமிரண்டுங்கூடி யொருவிங்கமாகும். பிரத்தியெகாத்துமனே. பிரம்ம மென்று மறுத்துஞ்சொல்வதே அப்பியாசம். அந்தப்பிரத்தியெகாத்மனுக்குப், பிரத்தியக்ஷாதி பிரமாணநீதித்துவங்களைச் சொல்வதே அபூர்வதை அந்தப்பிரத்தியெகாத்ம னொருவனை யறியப்படுகையால், சகலமும் அறியப்பட்டதென்று சொல்வதேபலம். பிரத்தியெகாத்துமகரூப நிர்விகாரபிரம்மத்துக்குச் சிருட்டியாதி சகத்துச்சிந்தனையென்னு நியாயமு

ண்டாகையால், சகத்து சிருஷ்டியாதி அனுக்கிரகார்த்தமான பஞ்சகிர்த்
திய கர்த்திருத்துவஞ்சொல்வதே பூதார்த்தவாதம். கடத்துக்குமிர்த்தி
கை தந்துவுக்கு லூர்னாபிமித்தம்போலச், சகத்துக்குக்காரணம்பிர
ம்மமென்றுசொல்வதே திருஷ்டார்த்தம்.

மன்னசகாயத்திரயம்.

புத்தி, தர்க்க, அனுமானமென மன்னத்துக்குச் சகாயத்திரயமுண்
டு. அவற்றுள் ஆத்துமா அநேகராய வியாபகொன்னும், சாங்கியாதிப
தத்துள், அந்தச்சமஸ்தாத்துமருக்கும் பிரத்தியேக சரீரங்களில் சம்ம
ந்தமுண்டாகையால், இவனுக்கே யிந்தச்சரீரம் போகசாதனம். அந்நி
யருக்காகாதென்று போகஸ்திதிசொல்லக்கூடாது. இவன் சுகிர்தாதிக
ளால் தேடப்பட்டதாகையால் இந்தச்சரீரமிவனுக்கே, அந்நியருக்கில்
லையென்னின் சுகிர்தாதிகமுஞ் சர்வவருக்குமுண்டு. இவன் பூர்வதே
காபிமானத்தால், செய்யப்பட்ட சுகிர்தாதிகம் இவனதேயென்னில்,
அந்தஅபிமானமும் பூர்வதேகத்திலிருந்த அநேகாத்துமருக்கு முண்
டென்றிப்படிச் சர்வசாங்கரியமான அனவஸ்தாதுஷணம் நிராகரிக்கி
றதற்கு அசக்கியம். அதெப்படியென்றால், சர்வாத்துமரா யிருப்பாரா
கில், பின்னேகாத்துமபட்சத்தில் போகவிவஸ்தையாகாதென்று, நாநா
பட்சமாசரித்தாலும், போகவிவஸ்தைகூடாது. ஆகையால் ஏகாத்தும
பட்சத்தில் பிம்பப்பிரிதி பிம்பநியாயத்தால், உபாதிகளான அந்தக்கா
ணத்தினுடைய ஸ்தம்பகாலுஷ்யாதி நாநாத்துவதசையால், விசித்திர
போகஸ்திதி சொல்பமென்பதேபுத்தி. தர்க்க அனுமான லக்ஷணம். அ
ருஷ்மிசிராசாரியாதிகளால், கண்டனாதிகளில் பிரசித்தம் - இது சுகானு
பவப்பிரகாரணமாகையால், கிரந்தம் வெகுவாமென்னும்பீதியால் பிரதி
பாதிக்கப்பட்டதில்லை,

நிதித்தியாசனயோகபஞ்சகம்.

மந்திரயோகம், ஸ்பரிசயோகம், பாவயோகம், அபாவயோகம். மகா
யோகமென நிதித்தியாசனரூப யோகபஞ்சகமுண்டு. அவற்றுள், பிர
ணவாதி மந்திரானுசந்தானத்தாற் பரமாத்துமனிதத்தில் மனோலயமா
வதே மந்திரயோகம், அந்த மந்திரயோகசகிதமாய் மனோ பவனங்க
ளொன்றாய், மூலாதாரத்திலிருந்து சுழிமுனைநாடி மார்க்கத்துள்ளேறி
ச், சிரோமத்தியகத பரமாத்துமதேசசினுள், அந்த மனோலயமாவதே
ஸ்பரிசயோகம். சுவர்க்கமேமூர்த்தா, திக்குகளேசுரோந்நகிரம். சந்திர

குரியோ தேத்திரம் அக்கினியேமுகம். அந்தரிஷ்டமேநாபி. பூமியே யா
தமானாச்சுரனுடைய விராட்டிருஷ்டருபத்தைத் தியானித்துப்பின்னும்
அபரிமித சகஸ்திராபரணசகிதமான ஈச்சுரனுடைய திவ்விய மூர்த்தி
யைத்தியானித்துப், பின்னந்த அவயவங்களை ஒன்றொன்றாய் விட்டுநி
ன்ற அவயவிமாதீரமான, சத்ருபப்பிரம்மத்தில், மனோலய மாவதே
யாவயோகம். கரணகேசரமாகாத பிரம்மாண்டத்துக்கு, அதேமானி
ருபாதிக பிரம்மத்தில் மனோலயமாவதே அபாவயோகம். சதோதயல
யத்திலும், அறியேன் அறிவேனென்பதிலுந் தனக்கொருஆனியு யில்
லாமல் ஒரேபிரகாரமான பிரத்தியெகாத்துமப்பிரம்மத்தில் மனோலய
மாவதே மகாயோகம்,

பிரதிபந்தத்திரயம்.

பூதப்பிரதிபந்தம். வர்த்தமானப்பிரதிபந்தம். ஆகாமியப் பிரதிபந்த
மென ஆத்துமசாக்ஷாத் காரத்துக்குவிரோதித்திரயமுண்டு, அவற்று
ள், மோட்சாபேகைந்யால் சர்வசங்கபரித்தி யாகம்பண்ணி, ஸ்ரீ குரு
வையடைந்து சிவனாகிஞ் செய்தாலும், முதல் கிரகஸ்தாசிரமத்தி
ல் போகித்திருந்த வனிதாதிவஸ்துக்களை ரூபயௌவன சிங்காராதி ச
த்ருணங்க ளனுபவித்தமை சமஸ்காரபலத்தால் வந்து வந்து உனக்கு
ச்சுக்கதுக்கத்தை அடிக்கடி கொடுத்துச் சிந்திப்பித்து, ஆத்துமனைச்சரட்
சாதகாரமாக வெட்டாததே பூதப்பிரதிபந்தம். சடபுத்தி ஜன சங்கதி
விஷயாசக்திக்கு தர்க்காபிமான சபலததுவாதிகள் தத்துவ விசாரஞ்
செய்தாலும், ஆத்மனைச் சாட்சாதகாரமாக வெட்டாததே வர்த்தமா
னப்பிரதிபந்தம். உனக்குச்சிலசனனம் வந்தாலல்லது பிராரப்தவிஷ்
யந்தீராதென்கிற புத்தியோடு, பிரம்மலோகவாஞ்சையென்கிற தோஷ
த்துவாயுத்தனாயிருந்து, வேதாந்தமறிந்தாலும் ஆத்துமனைச்சாக்ஷாத்
காரமாகவெட்டாததே ஆகாமியப்பிரதிபந்தம்.

அவதித்திரயம்.

அந்தப்பிரதிபந்தங் கெடுவதற்குக் காரணமாக ஞான வைராக்கியஉ
யாதியென்னும், முக்கியசாதனங்களை இடைவிடாதப்பியாசஞ் செய்கி
றதற்குக் காரண சொரூப காமியமென்னு மூன்று லட்சணங்களைக்கிர
மத்தில் வெவ்வேறுகச்சொல்லும். அதெப்படியென்றால், ஞானத்துக்
குச்சிரவணமே காரணம், ஆத்துமாகங்காரத்தினுடைய அத்தியாசவை
க்கியம் வேறுசெய்வதேசொரூபம்.

அகங்காரகத்சம்சாராக்ஷத்தவமேகாரியம், வைராக்கியத்துக்கு வி
னிதரதிவிஷயங்களில் அறித்தியத்துவாதி தோஷதரிசினமே காரணம்
மேல் எந்தப்பிரகாரத்தி லானாலும். அகங்காரம்விடுவதேசொருபம் அ
ந்த விஷயங்களில் புகாததேகாரியம், உபாதிக்கு, இயம் நியமாதி, அஷ்
டாங்கயேரகமே காரணம் மனோ நிச்சலசித்தியே சொருபம், மனோம
க்கினமா யிருப்பதே காரியம்.

தேகாத்துமபாவந்திடமானது போலப்பிரம்மமே தரனென்னுந்திட
புத்தியே, ஞானாவதி பிரம்மலோகாதி திரிணிகரமே, வைராக்கியாவதி
கழுத்தனைப்போலச் சகல காரியஸ்மாணமே உபாதியவதி அந்த ஞான
வைராக்கியோ பரதிமுன்னுஞ் சித்தித்தால் அவனுக்கு மகாதபசிங்
லமாம், அவற்றுள் ஞானமின்றி வைராக்கியம் உபாதியிரண்டும் சம்பூ
ரண மானாலும், அவனுக்குமுத்திகூடாது மகாசுகஸ்தானமான, பிரம்
மலோகப்பிராப்தியாம், ஞான மொன்றிருந்து வைராக்கியம் உபாதியி
ல்லாதவனுக்கும், மரத்துதுனிமுறிந்தால், அதன்மேலிருந்தவனுக்குப்
பதனயிச்சையில்லை யாயினும், பதனம், சபாவம், அதுபோலத் தேகா
ந்தத்தில் முத்திசித்தம் அதுவகைக்கும், பிராரத்தசனித சுகதுக்கானு
யவமுண்டென்பது சித்தம்,

ஞானபூமிசப்தகம்.

சுபேகை, சவிசாரணை, தனுமாநிசி. சத்துவாபத்தி, சமுசத்தி, ப
தார்த்தாபாவணை, துரியகாமியெனச்சப்தஞான பூமியுண்டும் அவற்று
ள் நான்மூடனா யிருக்கக் காரணமென்ன, ஸ்ரீகுருவினா லறியவேண்டு
மென்பதேசுபேகை, மேல் குருசாஸ்திராதியாற் சனித்தகிஞ்சித் ஞா
னபலத்தால், சதாசாரபிரவிர்த்தியேவிசாரணை. மேல் சுபேகைவிசா
ரணையின்பலத்தால், விஷயாசத்தைகெடுவதேதனுமாநிசி. மேல் அந்த
ப் பூமி காத்திரயாப்பியாசபலத்தால், சாக்கிரப் பிரபஞ்ச மெல்லாம்
சொப்பனமென்று கண்டு ஆத்மாவின்னுடைய சின்மாத்திரானுசந்தான
மே சத்துவாபத்தி மேல் சகல பிரபஞ்சமும் தோற்றுதலடங்கிச், சுமு
த்தனைப்போலாத்மசின் மாத்திராக்ஷத்துவமேசமுசத்தி மேல் சர்வவ
வாசனாபலத்தால் காடநித்திரையடைந்தவன் போலானந்தாத்மனிடத்
திலயமாவதே பதார்த்தாபாவணை. மேல் உண்டென்னுது இல்லையென்
னுது அகங்கிருதி. நிரங்கிருதி. தோற்றாததே கேவலம். ஞெப்திருபமா
ன அத்துவைத யதத்தில் வெளியில் வெறுங்கடம்போல உள்ளும்புற
முஞ் குனியமாயிருப்பதே துரியகாமி.

சட்சமாதி.

அந்தவுபாதிக்கனுசாரிகளான திரிசியானுவித்த, சத்தானுவித்த, நிர்விகற்பமெனப்பாஃகியாப்பியர்ந்தரங்க யேதத்தால் சட்சமாதிகளுண்டு அவற்றுள் கடாதிவிஷயசமுகத்துள், ஒன்றனைக்குறித்து அதனுடைய நாமரூபமான மாயாங்கிசங்க ளிரண்டையும் பிரித்து அதனுள் அஸ்திபாதிப்பிரியமென்னும் சச்சிதானந்தப் பிரம்மாங்கிசத்திரயங்களை, அனுசந்தானஞ்செய்வதே பாகியதரிசியானுவித்தசவிகற்பசமாதி அகண்ட சச்சிதானந்தாத்துவிதிய சொரூபம் பிரம்மமென்று தியானிப்பதே பாஃகியசத்தானுவித்த சவிகற்பசாமாதி. இந்தச் சமாதிதவயாப்பியாசபலத்தால் பிரம்மானந்தஸ்தானத்தில், மனோமக்கினமாய் நிஸ்தரங்க சமுத்திரம்போல நிச்சலாத்துமகமா யிருப்பதே பாகிய நிர்விகற்பசமாதி, மனோகதகாமசங்கற்பதிகளை தர்சியம் நானிதற்கு சாக்ஷிகளென்னும் அனுசந்தானமே அப்பியந்தரதர்சியானுவித்த சவிகற்பசமாதி அசங்கசச்சிதானந்த கவயம்பிரகாசமே நானென்று திந்தனை செய்வதே அப்பியந்தரசத்தானுவித்த சவிகற்பசமாதி அந்தச்சுவானு பூதிகளாவேசத்தால் திரிசியசப்தமிரண்டும்விட்டு, நிவாதநீபம்போல நிச்சிந்தரூபமா யிருப்பதே அப்பியந்தர நிர்விகற்ப சமாதி இங்கச் சட்சித சமாதிகளினின்று கழித்த யோகேச்சுரன்மனம் எங்கெங்கே சஞ்சரித்ததோ வங்கங்கே சமாதியாம்.

ஞானபலசதுஷ்டயம்.

துக்காபாவ, சர்வ்வகாமாப்தி கிருத கிருத்தியத்துவம், பிராப்த, பிராப்பியத்துவமென ஞானபல சதுஷ்டய முண்டு அவற்றுள் துக்காபாவம் இகபர லோக பேதத்தால் துவிதமாம் அவற்றுள் தூலசரீரத்தில் வியாதிதூர்க்கந்தத்துவகு ரூபத்துவாதிகளும், சூக்ஷ்மதனுவில் காமக்குரோதாதிகளும், காரணதேகத்தில் அந்தவியாதியாதிகளுக்குப் பீசபூதமான சமஸ்காரங்களென்னும் திரிவிதசந்தாபமே, இகலோகதுக்கம். மித்தியாத்மக மாயாகாரியமான தூலசரீராதிகளைவேறு செய்விகற்பப்பட்ட அத்துவிதியான பிரத்தியெகாத்தும ஞானத்தின்மேலே பரமார்த்தமான போக்கியபோக்திருக்க ளில்லாமையால், அந்தத்துக்கத்திரய சம்பந்தமில்லாதிருப்பதே, இகலோக துக்காபாவம், சுகிர்தமெப்படிவருமோ, துஷ்கிருத மெப்படிபோமோ வென்னு மிந்தச்சிந்தனை யே பரலோகதுக்கம், சம்மியஞானந்தரம்- கமல பத்ரோதகம்போல அந்தக்கர்மமத்துவயங்கு வெதிலலை, எப்படியென்னின் காஷ்டத்தி

ல் நெருப்பி நக்கும். அந்நெருப்பில் காஷ்டமிராகதுபோலக் கர்ம்மத் துவயவிவகாரத்தில் விவேகியிருப்பன். அவனுள் அந்தகர்ம்மத்துவய விவகார மிலலாமையாலும், தாவானலம் பொருந்தப்பட்ட பர்வவத் தை ஒரு பட்சிமிருதங்களும் சேராததுபோல ஞானாக்கினி சொருப னே அச்சுகிர்தாதிகள் பொருந்தாமையாலும், அந்தச்சிந்தனைகோன்றா திருப்பதே பரலோகதுக்கரபாவம். சர்வைச்சுவரிய சம்பன்னஞ்சா ர்வபௌமாத்மி யிரணியகர்ப்பாந்தம் உத்தரோத்தரமா யிருக்கத்தக்க ச தகுணோத்த ராந்தங்கௌலலாம் நிவர்த்தன விவேகிக் குண்டாயி னும், அந்த வாந்தங்கௌலலாம், பிர்ம்மாங்கிசங்களாய் அகண்டாந் தம் சித்திக்கையால், அதுவே சர்வகாமாப்தி அந்தவிவேகிக்குத் தத்து வஞானமாகிறதற்கு முன் இலோக சம்பந்தமான இஷ்டப்பிராப்தி அ நிஷ்டநிவர்த்திப் பொருட்டாகக் கிருஷிவாணிச்சியாதிகளும், சுவர்க்கா திசித்திப்பொருட்டாக யாகோபாசனாதிகளும், மோக்ஷ சாதனஞானசி த்திப்பொருட்டாகச் சிரவனாதிகளுமென்னும் திரிவித கர்த்தவ்வியமா யிருக்கும். இந்தத் தத்வஞானமானபின் சமுசார இகபோக இச்சை யில்லாமையால், கிருஷிமுதலான வியாபாரமுமில்லை. கவாட்சிகக் சூரி யகிரணத்தில், காண்பிக்கிற பரமானுக்கள், வெளியிலிருக்கிற பிரகாச த்திற் காண்பியாததுபோல, அஞ்ஞானிக்கு விஷயமான கர்ம்மமெல் லாம், சம்மியக்ஞான மத்தியையில் தோன்றாமையால், யாகோபாசனா திகளும், அனுஷ்டிக்கத்தக்க தில்லைபாய்ப், பிர்ம்மாந்த சாக்ஷாத்கார மாகையால் சிரவனாதிகமெல்லாம் கிருதப்பிராயமாம். இதுவே கிருத கிருத்தியத்துவம், தனக்கு விசிஷ்டபுண்ணிய பரிபாக முமுகூத்துவ குருபாத சாஸ்திரசிரவண ஆத்துமாநாத்துமவிவேக அஞ்ஞானநிவர்த தி, ஆத்தும சக்ஷாத்கார சமுசாரதுக்கநிவர்த்தி, நிசானந்தாதி சித்திக ளே பிராப்தப் பிராப்பியத்துவம்.

வித்தியாத் துவயம்.

சிவன்முத்தி, விதேககைவல்லியமென, வித்தியாத் துவயமுண்டு, அவ ற்றுள் விவேகிக்கும் அகமாத்துமருக்கும், அந்நியோந்ரிய சம்பந்தலக்ஷணம், சமானமாயிருந்தாலும், விவேகிக்கு இதயகிரந்தியெல்லாம், சி தைந்தமையால், பரசரீர மெப்படியோ, அப்படியே சுவயசரீரத்துட்கூ ட அபிமானமில்லை, பிராரத்தபோகம் அனுபவ சாம்மிய மாகையால், சாக்ஷாத்காரமற்ற பாலாதிகளையோல. மங்காணு சங்கானத்தால், போக நிரபிமானமுமாய்க் கடமுட்பத்தியானதற்குமேல்குலாலன் சக்கரம்பி

சமிக்குமாபோலப் பிரார்த்த வாக்ஷஸபலத்தால், சஞ்சரிக்கிறதே சீவன் முத்தி.

பிரம்மஞ்ஞானேதயமானபின், சூரியோதயத்தால், இருள் கெடுவது போல, ஞானத்தால் அஞ்ஞானகாரியமான சரீராதிகுழிந்து, விதேக கைவல்லியமாகாமல், மத்தியையில், சீவன்முத்திகற்பனை யெப்படியெ ன்னில், விவேகத்தால் ரச்சுசர்ப்பப்பிராந்திகெட்டாலும், தற்காரியமா ன பயகம்பிதமிருப்பதுபோல, ஞானத்தால், அஞ்ஞான மழிந்தாலும் தற்காரியமான சரீராதிகளுக்கு ஸ்திதிபுண்டாமாகையால் பிரம்மவித் தியோற்பத்தி சமகாலத்திலிஸ்சேஷமாய், அஞ்ஞானத்துடன்கூடின தேகபதனமா னுலல்லது, பிரம்மவித்தியாசம்பிரதாயம் விச்சித்தியாம். ஆயினப்படியாயிற் தென்பையாயின், ஈச்சுரனால் பிரம்மன்பிரம்மனால் பிரசாபதி பிரசாபதியால், மது-மதுவால், சகலருமறிந்தாரென்று பிர ம்மவித்தியாசம்பிரதாயஞ் சொல்லுகிற சாந்தோக்கியசுருதிக்குவிரோ தமாம். ஆயினும், அஞ்ஞானிக்குச் சீவன்முத்தி சித்திக்கும்பொருட் டாய்ப் பிராரத்தகர்ம்மவாக்ஷஸஞ் ஞானலேசசத்பாவம் அங்கிகரிப்பத னால், தேகஸ்திதியும், சிஷ்யோபதேசாதிகமும், சித்தித்திருக்கும் சீவ ன்முத்திக்குச் சஞ்சிதகர்ம்ம ஞானாக்கினியால் சுவல்பப்புல்லுப்போ லத் தகனப்படும். பிராரத்தகர்ம்மம் புசித்துத்தொலையும், ஆகாமியகர் ம்மம், அநாதிகாரியமாகையால், பலியாதென்று அனுமியிக்கப்படும். ஞானாக்கினியால் தகனமான சஞ்சிதகர்ம்மமே பிராரத்தபோக மீவத னால். முன்னுக்குத் தேகோற்பத்திசெய்யுமெனில், வறுத்தகடலைமுத லானது புசிக்கிறதற்குமாத்திரம் உபயோகமாவதல்லது அங்குரோற் பத்திக்குக் காரணமாகாததுபோல, ஞானாக்கினியால் தகனப்பட்டகர் ம்மம் பிராரத்தபோகத்துடனே தீருவதல்லது, சன்மாந்தரத்துக்கேது வல்ல. அந்தப்பிராரத்த கர்ம்மமானது லோகயாத்தினைகளை, அதிகரி யாத ஆஸ்மதாரதிநாருக்கே யேகதேகத்திலே யோக்கியமாம். அப்படித் தீரதிருந்தாலும், ஞானத்துக்கு திரோதானமில்லை எப்படியென்னில் பாலய, கௌமார வார்த்திகாதிபேத முண்டானாலும், ஒன்றே தேகமா வதெப்படியோ, அப்படியென்றறி, சகலவிஷயத்துக்கும் மித்தையாத் துவம் சாதிக்கப்பட்ட ஞானத்துக்கும், விஷயங்களுக்குஞ் சத்தியத்து வஞ் சம்பாதித்திருக்கும், பிராரத்தபோகத்துக்கும், அந்நியோந்நிய வி ரோதமுண்டாகையால், ஞானிக்கு அதெப்படிப் போகசித்தியாமென் றால் மித்தியாத்மக சொற்பன இந்நிரசாலாதிகளில், கிரமத்தால், வனி தாதி சுவர்க்காதிதோற்றங்களில், மைதுனாதி, விஷயாதி, நிசபோகமா வதெப்படியோ அப்படியேவியாவகாரிக, பிராரத்தபோகவிஷயங்க ளு

க்குச் சத்தியத்துவதரிசன முண்டானுலல்லது ஆகாதென்கிற நியமயி
ல்லை. ஆகையால் பிராரத்தபோகத்துக்கும், ஞானத்துக்கும் அந்நியோ
ந்நியவிரோதமில்லை. அதனால், ஞானிக்கும் பிராரத்தபோக முண்டெ
ன்பது சித்தம். இவ்விடத்தில் பிராந்திகெட்டால், அந்தட்சணத்திலே
சுத்திகாரசித சொரூபத்துக்கு ஆனியாவதுபோல, ஞானத்தால் அஞ்
ஞானமழிந்தமாத்நிரத்திலே சத்துப் பிரபஞ்சமுந் தோன்றுவ தில்லை.
ஆகையால், விவேகிக்குப் பிராரத்தபோகம் எப்படியாமென்றால், சுத்
திகாரசிதமென்பது நிருபாதிகப்பிரம்மை. அதுகாரணத்தாற் றெளிந்த
போது, ரசிதசொரூபத்துக் கானியண்டாம். இந்தச்சோபாதிகப் பிரம்
மை அப்படியல்ல, தெளிந்தகுளத்தின் நீரத்திலிருந்தவன் தானந்தச்ச
லத்தில், அதோமுகனாகித் தோன்றுவது பொய்யென்று புத்திநிச்சித
மானாலும், அந்த அதோமுகந்தோன்றியே யிருக்கிறதுபோல, அகங்
காரசம்பந்தமான, சீவததுவாதிகமெல்லாம், மிகதை, சத்தியமான பி
ரத்தியெகாதமன் தானென்றறிந்தாலும், சீவததுவாதி பிரபஞ்சமீருப்
பதனால், சீவன்முத்தனுக்குப் பிராரத்தபோக விவகாரம் அங்கிகரிக்க
வேண்டும்.

சீவன்முத்தனுக்குச் சற்குணசதுஷ்டயம்.

அந்தச் சீவன்முத்தனுக்கு மைத்திரி, கருணை, முதிதை, உபேகைந்
யெனசற்குண சதுஷ்டயமுண்டு, அவற்றுள், சற்புருஷ சிநேகமேமை
த்திரி, துக்காத்மார்க ளிடத்தில் இரக்கமேகருணை, சுகிர்தாதிகாரிகளிட
த்தில், சந்தோஷமேமுதிதை பாபிகளிடத்தில் ராகத்துஷேஷமில்லாத
தே உபேகை.

சீவன்முத்தனுக்குப் பஞ்சப்பிரயோசனம்.

சீவன்முத்தனுக்கு ஞானரஸை, தபசு, சர்வ்வசமவாதம், துக்கக்ஷய
ம், சுகாவிற்ப ணம், எனப்பஞ்சப்பிரயோசனமுண்டு. அவற்றுள்வாசனா
க்ஷயம் மனோவியாபார நாசங்களால், புத்தி நிரம்மலமாயிருப்பதேஞா
னரஸை, பின்னதனால் இந்திரியங்களும், மனசும் ஓகாக்கிரமேதபசுபி
ன் தமோநிஷ்டனாகையால், ஆபரலபண்டிதொல்லாமையோகிச்சாரென்
று ஸ்துதி நமஸ்காராதிகள் செய்வதே சர்வ்வசமவாதம், பின் அஸ்யி
தாதியஞ்சக்கிலேச மில்லாதிருப்பதே துக்கக்ஷயம், பின்னந்தச்சாதன
ங்களால், தனக்கொன்றும்பிரதிபந்தமில்லாதிருப்பதே சுகாவிற்ப ணவம்.

ஞானதசச்சின்னம் நிக்கிரானுக்கிரகம்.

ஆங்குரோத, வைராக்கிய, சிகேந்திரியத்துவ, தமை, கூழமை, சனப் பிரத்தியக் துவ, அலோப, தாத்திருத்துவ, அபய நிர்ம்மதமென ஞான தசச்சின்னமுண்டு.

அங்கச்சீவன் முத்தனால். உதாசீன, பாபி. சிஷ்ய, பத்தசன நிக்கிரானுக்கிரக முண்டாம்.

அவன் செய்கிற அசத்தான சரித்திரங்கண்டு உதா சீனஞ்செய்கிறவனுக்குப் புண்ணிய கூடியமும், அவன தரிசனபரிசனத்தால், பாபிகளுக்கும் பாபகூடியமும், அவனால், சிஷ்யனுக்கு முத்தியும் அவனையனாகத்தாலாசிராபிக்கும் பக்தனுக்குச்சுகிர்காதிசயமுமுண்டாம் கத்திருத்வாதிகர்ம்மில்லாதசீவன் முத்தனால் வேதாந்தவாக்கிய சத்தியதாற்பரியானுகூலதர்க்க திருஷ்டாந்தாதிகளால், யத்ன புரசரமான பிரம்மோபதேசாதிகமெப்படியாமென்றால், அதிரோகதபிரம்மசொரூபமாகையால், மாகத்துவேஷாதிகளில்லாத ஈச்சுரனுக்கு ஜனங்களுடைய சுகிர்த்துஷ்டிருதவசத்தால் அனுக்கிரக நிக்கிரசேஷ்டை யுண்டாவதுபோலச், சாதகருடைய சுகிர்தாதிப் பிரவாகவசத்தால் ஞானோபதேசாதிகளாம்.

பிராரத்தகர்ம்மசமஸ்கார சதுஷ்டயம்.

சீவன் முத்தரிற்சொல்லப்பட்ட லகூணங்களிலிராமல், வெகுபிரகாரமாயிருப்பதென்னெனில், பிராரத்தகர்ம்ம சமஸ்காரமானது, தீவர, மத்திய, மந்த, சுத்தமெனச்சதுர்விதமுண்டு. அவற்றுள்- சம்மியஞ்ஞானியானாலும், போகதாற்பரியனாய்ப் பசுவைப்போல, ஆத்மப்பிரீதி மாதிரிமாயிருப்பதே தீவர சமஸ்காரம். போக்துருக்கு முக்கியமானாலும், தான் ஆத்துமதாப்பரியனாய்ப் பாலனைப்போல, விநோதமாதிரிமாயிருப்பதே மத்தியசமஸ்காரம். போகதாற்பரியத்தில் உன்மத்தனைப்போல நிச்சிதமில்லாதிருப்பதே மந்தசமஸ்காரம். சர்வவியாபார முமுழிந்து நிருபாதி காத்மனிடத்தில் தாற்பரியனாய்ப் பரமுத்தனைப்போலப் பரமகுகத்திலிருப்பதே சுத்தசமஸ்காரம், இப்படிப் பிராரத்த சமஸ்காரத்திரிந்த சீவன்முத்தர் நானாவர்த்தனைகளி லிருந்தாலும், ருசுருடிலகதியாகிய நதிகள் பலவும் சமுத்திரசம்பந்தத்தி லொன்றே யாவதுபோல முடிவிடத்தில் பிரம்ம சொரூபமாயிருக்கிற முத்திககம் ஒரே பிரகாரமாம்.

பிராரத்தத்திராயம்.

இச்சாப்பிராரத்தம், அநிச்சாப்பிராரத்தம் பரோச்சாப்பிராரத்தமெனத் தேவாதிகளா லுபகரிக்கிற பிராரத்தத்திராயஞ் சுக்துக்க ரூபமாம், அவற்றுள் தனக்கு அபத்திய சேவகாதிகத்தால், துன்பம்வருமென்ற லிந்தவிடத்தும், விடாமற் செய்விக்கிறதே இச்சாப்பிராரத்தம். தான் செய்யமாட்டேனென்றாலும் இராசாக்களைப்போல இம்சாதிகளைச் செய்விக்கிறதே அநிச்சாப்பிராரத்தம் தனக்கு இச்சானிச்சையில்லாதிருந்தாலும், பரதாசுண்ணியத்தாலாட்டுவிப்பதேபரோச்சாப் பிராரத்தம்.

சீவன்முத்தர் அநுடையவீசித்திரசரித்திரம்.

இந்தத்திரிவித பிராரத்தானுசாரத்திருந்த சீவன் முதத்தநக்கே, விசித்திரசரித்திரமுண்டென்பதற்குச் சனக, சட பரத, யாஞ்ஞியவல்லியசு, வாமதேவ, பிரகலாத, கௌதம, வசிஷ்ட, வான்மீ, விசுவாமித்திர, தூர்வாச, வியாச, நாரதாதிவர்த்தனா பேதமேவி தரிசனமாம்.

அஞ்ஞானிக்கும் ஞானிக்கும்பேதம்.

இப்படி ஞானிக்குப் பிராரத்தபோகம் அங்கிகரிக்கிறதால், அஞ்ஞானிக்கும் ஞானிக்கும் பேதமென்னவென்றால், விராத்திய சுரோத்தியருக்கு, வேதாத்தியபனபரித்தியாக, வேதாத்தியயனபுத்திகளால், பேதமல்லது, ஆகாரம், நித்திரை, பேதமில்லாததுபோல, அஞ்ஞானிக்கும், ஞானிக்கும் இதய பந்த சம்பந்தாசம்பந்தபேதமல்லது, போகஸ்திதிபேதமில்லை. தத்துவஞானத்தால்பிரம்மப் பிராரத்தமாய் வியாக்கிரசந்தரிசனம்போலச் சீவத்துவங்கெடுவதாய்த் தன்னுடையநாசத்துக்கு எப்படி சீவன் பிரவர்த்திப்பென்னென்றால், தேவத்துவவாஞ்சையால், கங்கை பிரயாகையாதிகளில், நரத்துவ பரித்தியாகம் அங்கிகரிப்பதுபோலப், பிரத்தியெகாதம் பிரம்மரூபமாகவேண்டித் தத்துவஞானத்தால் தன்னை நாசஞ்செய்யவுடன்படுவன்.

சீவன்முத்தருடைய சாபானுக்கிரகசாமர்த்தியம்.

வியாசாதிகள்போலச் சாபானுக்கிரக சாமர்த்திய மெவனுக்குண்டோ. அவனேதத்துவஞானியல்லது வேறொருத்தனல்லவெனில், அந்தச்சாமர்த்தியம் தபஸின்பலமல்லது. தத்துவஞானபலமல்ல. ஆனால் தத்துவஞானத்துக்குத் தவசேமூலமென்னுஞ் சுருதியுண்டாகையால்

தபோராகிதனுக்குத் தத்துவஞானமெங்கேயென்னில், சாபாதிகளுக்கு
க்காரணம், சகாமியதபசென்றும், நிஷ்காமியதபசினால் தத்துவஞான
மென்றும் அறி. அந்த வியாசாதிகளுக்கு, ஞானசாமர்த்திய மிரண்டுமு
ண்டென்னில், அவர்களுக்கு உபயவித தபசுமுண்டாகையால், ஞான
சாமர்த்திய விரண்டுபலமுமுண்டு. மற்றொன்றொன்றை யாசரித்தவ
னுக்கு, ஒன்றொன்றே சித்திக்கும் அதனால் விரோதமில்லை. சாபாதி
சாமர்த்தியமில்லாமல், விதிஞன்னியனான தத்துவஞானியைக் கிரியா
நிஷ்டரொல்லாம் நிந்திக்கிறோயென்னில், கிரியாநிஷ்டர்களையும், விஷ
யலம்படரான மூடர் நிந்திக்கிறார்கள். அந்தநிந்தையால் அவருக்கு
வைஷம்மியமில்லை. அந்த விஷயலம்படர் நிந்தையால், கிரியாநிஷ்ட
ரானவர்க்கு எப்படி வைஷம்மியமில்லையோ அப்படியே தேகாத்தும
புத்தியுள்ள நிஷ்டர்செய்யும் நிந்தையால், தத்துவஞானிக்கு யாதொ
ரு ஆனியுமில்லை.

சீவன்முத்தன் லவுகிகனுவதனால், பிராரத்தவசத்தால், வித்வதவஸ்
தையிலிருந்தாலும், வாயுவசத்தாலான சிரதாசிரதமேக படலகூணம்
போல, நித்தியநிர்ம்மலனானவன். மற்றும் அகிர்ஷ்டமென்று பரிசார
கனிடத்தில் சரிக்கு மூடனைப்போலக் கலாஞானத்துள் மௌனனாயிரு
ந்தாலும், கற்பிததது வைதபாசுருதிவாக்கிய வைகரிவிஷயத்துள் ஆல
சியனாகும், மற்றும் அப்பிரஸ்துகமநீயாத வெகுபாஷிதனைப்போல எ
ன்னவசனித்தாலும், கூடாவவிப்பிராய கற்பிதமான சத்தியாத்துவை
த நிஷ்டநிர்மமாபிப் பிராயமாகும். மற்றும், ஆசாரியனைப்போலச் சிஷ்
யருக்கு உபதேசித்திருந்தாலும், ஆக்மநித்தியமுத்தனாய்ப் யோத்திய
போதநத்துவமாயாநிரசநாத்மகனென்னும், கிருதநிச்சயத்தால், ககன
மணிபோலக், குருத்துவாபிமானாகிதனாயிருப்பன். மற்றும் உன்மத்த
னைப்போல, அனுசிதவக்துருவானாலும், துவைதபாவமழிந் தாத்மாரா
மனானவனால், சுரதசமயத்துள் அதிகாமரசத்துமிதுனவாக்கியம்போல
அனபிதேய விஷயமாகும். மற்றும் கபிசாக்கிர காஷ்டனைப்போலக் க
லகலெனப்பேசினாலும், பூரணக்கியசபாவநிஷ்டனுவதனால், விரகிகள்
மனம்போல அப்பிராப்பியானுசந்தானமாகும். மற்றும், வெகுவியோ
காணுமாவமுள்ள கிராம்மியசனம்போலச், சோகஞ்செய்தாலும், சர்வ
வேந்திரியங்களும், பிரம்மாங்கிசங்களென்று ஆலோசனைசெய்யாத க
ற்பிகசாசுதா காவஸ்தையில், நிக்கிரசித்த சர்வவேந்திரியகர்ம்மவிஷயமா
ன கருணாசமாகும் மற்றும், விவிதவெகு ரூபதரிசனவி நோதத்துள்,
ஆட்டகாசஞ் செய்தாலும், விசித்திர புண்ணிய பாபாதி விவகாரமுஞ்

சத்திய மென்று பிரதிபாதிக்கிற மீமாங்கிசாதிதரிசன விஷயமான பரி
யாசமாகும், மற்றும், விடனைப்போல ஸ்திரீலோலனா யிருந்தாலும், பூ
ரணைக்கிய சுபாவனுவதல்லாமல், நிசானந்தானுபவியாகும், மற்றும்ஞ்ச
த்துருவைப்போலக் குரோதத்தால் சந்தாபஞ்செய்தாலும், க்ஷேத்தி
ரதகனாக்கினிபோல விசிஷ்டபலசம்பத்துக்கு ஆசிரயஞ் செய்வனென்
று விசுவாசஞ் செய்யவேண்டும்.

விதேககைவல்லியமடையுங்கிரமம்.

இதற்குமேல் எக்காலத்திலும், எத்தேசத்திலும், யாதொரு சரீரமு
ம் அடையாதே சச்சிதானந்தப் பிரம்மசொருபத்திலிருப்பதே விதே
ககைவல்லியமாம் அந்தவிதேக கைவல்லியமடையுங் கிரமமாவது யா
தொருமுழுட்கவுக்கும் நித்திய கர்மமானுஷ்டானத்தால், தர்மமோத்
பத்தி, தர்மமோத்பத்தியால் பாபக்ஷயம், பாபக்ஷயத்தால் சித்தசுத்தி
சித்த சுத்தியால், சமுசாரதோஷதரிசனம், சமுசாரதோஷதரிசனத்தா
ல் விஷயவிரக்தி, விஷயவிரக்தியால், மோக்ஷாபேகை, மோக்ஷாபே
கையால் பாகிய கர்மமபரித்தியாகம் பாகியகர்மம் பரித்தியாகத்தால்
யோகாப்பியசம். யோகாப்பியாசத்தால், பிரத்தியெகாத்மப்பிரீதி பி
ரத்தியெ காத்துமப்பிரீதியால், தத்துவமசிவாக்கியவிசாரம். தத்துவ
மசிவாக்கிய விசாரத்தால், அத்துவைதஞானம். அத்துவைத ஞானத்
தால், அவித்தியாநாசம். அவித்தியாநாசத்தால் துவைதப்பிராந்திநஷ
டம், துவைதப்பிராந்திநஷ்டத்தால் சுகதுக்கபரித்தியாகம். சுகதுக்கப
ரித்தியாகத்தால் ராகத்துவேஷ ஆனி ராகத்து வேஷ ஆனியால், விதி
நிஷேதநிரசனம் விதிநிஷேதநிரசனத்தால் புண்ணிய பாபக்ஷயம் புண்
ணியபாபக்ஷயத்தால் தேகாபாவ சித்தி, தேகாபாவசித்தியால் சர்வவ
பாபவிமோசனம். சர்வவபாபவிமோசனத்தால் சர்வவோத் கிருஷ்ட
மான யரமஸ்தானமான புநராவிர்த்திரகிதமான, சகலசாஸ்திர தாற்ப
ரிய வசனமான, நாமசாதிக்கிரியாவாசனே புகாதமனோ வாசாமகோச
ரமான நித்தியானந்த சொரூபமாயிருக்கிறதே விதேககைவல்லியம்.

இதுவேசுருதி. ஆசாரியப்பிரசாதசித்தி இதுவே சகலசாஸ்திரார்த்
த நிர்ணயம். பிரம்மபரிச்சேதம் சம்பூர்ணம்.

விவேகசிந்தாமணி முற்றிற்று.

இதையகமல அஷ்டதளத்தில் மனது

வியாபாரம்பண்ணும் விபரம்.

கிழக்கு. இந்திரதளத்தில் மனதுவியாபாரம் பண்ணும்போது சுகிர்த
சிந்தனை.

தென்கிழக்கு. அக்கினிதளத்தில் மனதுவியாபாரம் பண்ணும்போது
து கடினசிந்தைகுறாம்.

தெற்கு. எமதளத்தில் மனதுவியாபாரம் பண்ணும்போது பாபசிந்த
னை.

தென்மேற்கு. நிருதிதளத்தில் மனது வியாபாரம் பண்ணும்போது
கோபசிந்தனை.

மேற்கு, வருணதளத்தில் மனதுவியாபாரம் பண்ணும்போது சமு
சயசிந்தனை.

வடமேற்கு. வாயுதளத்தில் மனதுவியாபாரம் பண்ணும்போது ச
லனசிந்தனை.

வடக்கு. குபேரதளத்தில் மனதுவியாபாரம் பண்ணும்போது தர்ம
மசிந்தனை.

வடகிழக்கு. ஈசானியதளத்தில் மனதுவியாபாரம் பண்ணும்போது
வைராக்கியசிந்தனை.

கேசரம் - குச்சு - கர்ணிகை பிவற்றிலிருக்கும்போது சொற்பஞவ
ஸ்தை.

அககிரம் - மத்தியகதி - உன்மனி பிவற்றிலிருக்கும்போது சுழுத்தி
யவஸ்தை.

ஸ்ரீகுருவேநமஃ,

